

परमेश्वरको शबाथ

Cecil N. Wright

यी पाठहरू वा अन्य कुनै पाठहरूमा प्रस्तुत गरिएको सत्यता प्रमाणित गर्न तपाईंलाई आफ्नो बाइबल अध्ययन गर्न प्रोत्साहन गरिन्छ। यहाँ प्रस्तुत टिप्पणीहरू कम्पाइलरका हुन्। तपाईंले तिनीहरूलाई र अरूले सिकाएको अरू कुराहरू प्रमाणित गर्नुपर्छ; उदाहरणका लागि, एक पास्टर, प्रचारक, पादरी, कुनै बाइबल विद्वान, टिप्पणीकार, वा बाइबलवे पब्लिशिङको रूपमा परमेश्वरको इच्छा खोज्ने, जान्न र गर्ने तपाईंको जिम्मेवारी हो।

प्रमाणीकरण गर्दा तपाईंले विभिन्न बाइबल अनुवादहरू पढ्न चाहनुहुन्छ - ESV, NIV, NASU, RSV, KJV। तपाईंलाई थाहा नभएका शब्द वा वाक्यांशहरूको अर्थको लागि स्ट्रङ्गको ग्रीक र हिब्रू शब्दकोश, थायरको ग्रीक-अंग्रेजी लेक्सिकन र वाइन्स एक्सपोजिटरी शब्दकोश पनि प्रयोग गर्नुहोस्। परिभाषाहरूसँग सावधान रहनुहोस् किनकि सबै शब्दकोशहरूले शब्द र वाक्यांशहरूको वर्तमान र पुरानो अर्थ दिन्छ।

शब्द र वाक्यांश को अर्थ समय संग बदलिन्छ। साथै, धेरै ग्रीक शब्दहरू अंग्रेजीमा एक शब्दमा अनुवाद गर्न सकिन्छ र मूल अर्थलाई विकृत गर्न सक्छ। उदाहरणका लागि, ग्रीक शब्दहरू de and kai लाई अंग्रेजीमा "and" को रूपमा अनुवाद गरिएको थियो। De दुई संज्ञाहरू छुट्याउन प्रयोग गरिन्छ जबकि काईले दुई संज्ञाहरू जोड्दछ

बाइबलमा लिपिबद्ध रूपमा परमेश्वरले उहाँको पवित्र वचनबाट तपाईंसँग कुरा गर्न दिनुहोस्।

सेसिल एन राइट द्वारा सब्बाथ

H. Leo Boles द्वारा प्रभुको दिन

BibleWay प्रकाशन को लागि पुनः उत्पादन गर्न अनुमति दिन्छ

गैर-व्यावसायिक उद्देश्य पाठहरू तिनीहरूको पूर्ण रूपमा परिवर्तन वा शुल्क बिना।

रान्डोल्फ डन, प्रकाशक - रोबर्टो स्यान्टियागो सम्पादक

वेबसाइट: thebiblewayonline.com

हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् info.BiblewayPublishing@gmail.com

फेब्रुअरी 12, 2007

शबाथ

कानून परिवर्तन?

दानियल 7:25 ले मानिसको परिवर्तन गर्ने परमेश्वरको नियमलाई बुझाउँछ - यो गलत हो। तर, यदि भगवानले आफ्नै नियम परिवर्तन गर्नुभएको छ भने, त्यो बिल्कुलै फरक कुरा हो - र यसलाई चिन्न र समायोजन नगर्नु गलत हो। त्यसोभए, अब म के गर्न चाहन्छु यो

औल्याउन चाहन्छु कि परमेश्वरले येशू ख्रीष्टलाई मल्कीसेदेकको आदेश पछि हाम्रो प्रधान पूजाहारी बनाउनुहुँदा यस्तो परिवर्तन गर्नुभयो, न कि हारूनको लेवी आदेश पछि जसरी उनले पुजारीहरूका लागि कानून बनाएका थिए। जसको कानूनको उहाँले मोशालाई मध्यस्थ बनाउनुभयो र जसद्वारा उहाँले सीनै पर्वतमा दस आज्ञाहरू पनि दिनुभयो।

1. हिब्रू (7:11-25) (अमेरिकी मानक संस्करण):

a "अब यदि लेवीका पुजारीहरूको माध्यमबाट (यस अन्तर्गत मानिसहरूले व्यवस्था पाएका छन्) मार्फत पूर्णता [उत्तरमा मुक्तिको सन्दर्भमा, v. 25] थियो भने, मल्कीसेदेकको आदेश पछि अर्को पुजारी खडा हुनुको आवश्यकता के थियो, र हारूनको आदेश अनुसार गनिने छैन? पुजारी पद परिवर्तन भएकोले, त्यहाँ व्यवस्थामा पनि परिवर्तन आवश्यक छ। किनकि जसको बारेमा यी कुराहरू भनिएको छ त्यो अर्को कुलको हो, जसबाट कसैले पनि सभामा उपस्थित भएको छैन। किनभने यो स्पष्ट छ कि हाम्रा प्रभु यहुदाबाट निस्कनुभएको छ; कुन कुलको रूपमा मोशा [जसलाई परमेश्वरले पुरानो करारको व्यवस्था दिनुभयो] पुजारीहरूका बारेमा केही बोलेनन्। र हामी के भन्छौं त्यो धेरै प्रचुर रूपमा स्पष्ट छ, यदि मल्कीसेदेकको समानता पछि। त्यहाँ अर्को पुजारी उठ्छ, जो बनाइएको छ, शारीरिक [शारीरिक] आज्ञा [पुरानो करारको व्यवस्था] को व्यवस्था पछि होइन, तर [उहाँको पुनरुत्थान पछि ख्रीष्टको] अनन्त जीवनको शक्ति पछि: किनकि उहाँको साक्षी छ, तपाईं सदाको लागि पुजारी हुनुहुन्छ, मल्कीसेदेकको आदेश। किनकि त्यहाँ पहिलेको आज्ञालाई खारेज गरिएको छ, यसको कमजोरी र लाभहीनताको कारण (कानूनले कुनै पनि कुरालाई पूर्ण बनाउँदैन), र त्यसको आधारमा अझ राम्रो आशा ल्याउने छ, जसद्वारा हामी परमेश्वरको नजिक जान्छौं। र यद्यपि यो शपथ बिना होइन (किनकि तिनीहरू [हारूनको आदेश पछि, लेवीका पादरी] साँच्चै कसम बिना नै पुजारी बनाइएका छन्; तर उहाँ [ख्रीष्ट] शपथ लिएर उहाँको बारेमा भन्नुहुन्छ), परमप्रभुले शपथ खानुभयो र आफैलाई पश्चात्ताप गर्नुहुन्न, तपाईं सदाको लागि पुजारी हुनुहुन्छ; यति धेरै गरेर येशू अझ राम्रो करारको ग्यारेन्टी हुनुभएको छ। अनि तिनीहरू धेरै संख्यामा [क्रमिक रूपमा] पुजारी बनेका छन्, किनकि मृत्युद्वारा उनीहरूलाई निरन्तरता दिन बाधा परेको छ, तर उहाँ, किनकि उहाँ सधैंभरि रहनुहुन्छ, उहाँको पुजारीपन अपरिवर्तनीय छ। "यसैकारण उहाँले तिनीहरूलाई बचाउन सक्षम हुनुहुन्छ जो उहाँ मार्फत परमेश्वरको नजिक जान्छन्, उहाँ तिनीहरूको लागि मध्यस्थता गर्न जीवित हुनुहुन्छ भनेर देखेर।"

माथिको खण्डले पुरानो करारको लेवीय पुजारीत्व अन्तर्गत "अत्यन्तसम्म मुक्ति" (कुनै अनन्त मुक्ति) छैन भनिरहेको छ। कुनै पनि पुजारीले, र नश्वर पुजारीको सम्पूर्ण उत्तराधिकारीले पनि, पृथ्वीमा आफ्नो जीवनकालभन्दा बाहिरको मुक्ति प्रदान गर्न सकेन, किनकि उनीहरूले वर्षैपिच्छे दिएका बलिदानहरू एक पटकमा एक वर्षभन्दा बढी समयको लागि उपयोगी हुन सकेन - त्यसैले, पृथ्वीमा जीवनभन्दा बाहिर होइन। । तसर्थ, पुरानो करार अन्तर्गत बाँच्नेहरूले पनि येशू ख्रीष्टको पछि र अनन्त पुजारीको माध्यमबाट मात्र अनन्त जीवन पाउन सक्थे, जसको पापको लागि एक पटकको बलिदानको फाइदा अनन्तकालमा उनीहरूको मुक्ति प्रदान गर्न पूर्वव्यापी थियो (तल c. मा उल्लेख गरिएको छ। 9:15 मा) - किनभने लेवीका पुजारीहरूले बारम्बार चढाउने जनावरहरूको रगतले "पापहरू हटाउन" (१०:४) "अझ सन्धिने छैन,

b "तर अब उहाँ [ख्रीष्ट] ले अझ उत्कृष्ट सेवकाई प्राप्त गर्नुभएको छ, किनकि उहाँ अझ राम्रो करारको मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ [जसको मोशा मध्यस्थकर्ता थिए], जुन अझ राम्रो प्रतिज्ञाहरूमा लागू गरिएको छ। यदि पहिलो करार निर्दोष भएको थियो [अर्थात्, यो 'परम मुक्ति' को लागी अपर्याप्त नभएको भए], तब एक सेकेन्डको लागि कुनै ठाउँ खोजिएको थिएन। इस्राएलको राज्य र यहुदाको राज्यमा विभाजित], उहाँले भन्नुभयो, हेर, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, कि म इस्राएलको घराना र यहुदाको घरानासँग नयाँ करार गर्नेछु; करार अनुसार होइन। जुन दिन मैले तिनीहरूका पिता-पुरखाहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर निकाल्न हात समातेको थिएँ, किनभने तिनीहरू मेरो करारमा रहेनन्, र मैले तिनीहरूलाई वास्ता गरेन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ [यर्मिया 31:31-34 हेर्नुहोस्] ... उसले भन्यो, नयाँ करार, उहाँले पहिलो पुरानो बनाउनुभयो। तर जुन बूढो हुँदै गइरहेको छ, त्यो हराउन नजिक छ।" (८:६-१३)

ग पहिले नै माथि उल्लेख गरिएको छ: "र यस कारणको लागि उहाँ [ख्रीष्ट] नयाँ करारको मध्यस्थ हुनुहुन्छ, कि पहिलो करार अन्तर्गत भएका अपराधहरूको छुटकाराको लागि मृत्यु भएको थियो, बोलाइएकाहरूले प्रतिज्ञा प्राप्त गर्न सक्छन्। अनन्त उत्तराधिकारको [परम मुक्ति]।" (९:१५)

कृपया हिब्रूहरूको अध्याय 7-10 ध्यानपूर्वक पढ्नुहोस्, जसबाट मैले केवल अंशहरू लिएको छु र विशेष गरी ध्यान दिनुहोस् कि:

(क) पुरानो करार अन्तर्गत के भयो ती प्रकार र छायाहरू थिए

नयाँ करार अन्तर्गत "आउने राम्रो चीजहरू" (१०:१) को, र

(ख) उसले दोस्रोलाई स्थापित गर्नको लागि पहिलोलाई हटाउँछ। (१०:९)

२. कृपया २ कोरिन्थी ३ पढ्नुहोस् र निम्नलाई ध्यान दिनुहोस्:

a "लेखिएको, र ढुङ्गाहरूमा कुँदिएको" भनेको के हो, अर्थात् पुरानो करारको दस आज्ञा, शबाथको आज्ञा (प्रस्थान 31:18; 32:15; 34:28), बित्तो (वि. 4-16)।

b यो विशेष रूपमा भनिएको छ कि "पुरानो करार... ख्रीष्टमा समाप्त भयो" (पद १४)।

३. कृपया कलस्सी 2:16-17 लाई ध्यान दिनुहोस्, जसमा निम्नानुसार लेखिएको छ: "यसकारण कसैले मासु, वा पेय, वा चाडको दिन वा नयाँ चन्द्रमा वा शबाथको दिनमा तिमीहरूको न्याय नगरोस्। पुरानो करारमा]: जुन आउने कुराहरूको छायाँ हो; तर शरीर [छाया छाड्ने, त्यसरी बोल्ने] ख्रीष्टको हो [शाब्दिक रूपमा, 'ख्रीष्टको', जस्तो कि किंग जेम्स संस्करणमा]।"

के दस आज्ञाहरू अझै पनि बाध्यकारी छन्?

अब, "दस आज्ञाहरू आज पनि लगभग दुई हजार वर्ष पहिलेको जस्तै सत्य छन्," यदि तपाईं भन्न चाहानुहुन्छ भने तिनीहरू अहिले पनि "बाध्यकारी" छन् जुन तिनीहरू त्यतिबेला थिए, यो नयाँ करारमा समावेश गरिएको थियो कि थिएन भन्नेमा निर्भर गर्दछ। कानून, वा ख्रीष्टको व्यवस्था। यो स्वतन्त्र रूपमा स्वीकार गरिएको छ कि तिनीहरू सबै यसरी समावेश गरिएको छ, शबाथ आदेश बाहेक। तर कलस्सी २:१६-१७ मा, माथि उद्धृत गरिएको छ, हामीले यसलाई विशेष रूपमा ती चीजहरूको श्रेणीमा समावेश गरेको देख्छौं जसद्वारा हामीलाई न्याय गर्न सकिँदैन - अर्थात्, तिनीहरूको पालना नगरेकोमा निन्दा गरिनु हुँदैन - यसको अर्थ, त्यसकारण, तिनीहरू हुन्। ख्रीष्टको अधीनमा बाँधिदैन।

त्यो आधारभूत हो, र यसको मतलब परमेश्वर आफैले कानून परिवर्तन गर्नुभएको छ, ताकि ख्रीष्टको अधीनमा सब्बथ आदेश अब बाध्यकारी छैन - एक निष्कर्ष मलाई लाग्छ कि सफल विरोधाभास बाहिर छ। र, तार्किक रूपमा, म एकलै रोक्न सक्छु।

तर मैले "विचाराधीन विषयमा धर्मशास्त्रको शिक्षा हो भनी विश्वास गरेको स्पष्ट र उचित परिप्रेक्ष्यको लागि पर्याप्त विस्तृत सिंहावलोकन प्रदान गर्न पर्याप्त व्यापक हुने प्रयास गर्ने" प्रतिज्ञा गरें - एक वृद्धि, र ईश्वरीय तर्कसंगतको थप पुष्टिकरण, यदि तपाईं कृपया। र म अब पुरानो र नयाँ करार दुवै शास्त्रबाट प्रयास गर्छु, यद्यपि यसको अर्थ धेरै, धेरै लामो उपचार हो।

१. नयाँ करार कानून अन्तर्गत सब्बथको स्थिति।

गलाती 4:10-11 मा, प्रेरित पावलले अन्यजाति इसाईहरूलाई लेख्दा जो यहूदी शिक्षकहरूले खतना गर्न र मोशाको पुरानो करारको व्यवस्थालाई बचाउनको लागि प्रभावित भइरहेका थिए (प्रेरित 15:1-5 हेर्नुहोस्), भन्नुभयो: "तिमीहरू दिनहरू [जसमा सब्बथ दिनहरू समावेश हुनेछन्], र महिनाहरू, ऋतुहरू, र वर्षहरू मनाउँछन्। म तिमीहरूसँग डराउँछु, नत्र मैले तिमीहरूलाई कुनै पनि परिश्रम व्यर्थमा दिएँ।" र, खतनाको सम्बन्धमा, जुन पुरानो करार अन्तर्गत आवश्यक थियो, उहाँले भन्नुभयो: "...यदि तिमीहरूले खतना पायो भने, ख्रीष्टले तिमीहरूलाई केही फाइदा दिनुहुनेछैन। हो, खतना प्राप्त गर्ने हरेक मानिसलाई म फेरि गवाही दिन्छु, कि ऊ ऋणी हो। सम्पूर्ण व्यवस्था पालन गर। तिमीहरू ख्रीष्टबाट अलग भएका छौ, तिमीहरू जो व्यवस्थाद्वारा धर्मी ठहरिनेछौ, तिमीहरू अनुग्रहबाट पतन भएका छौ। ... किनकि ख्रीष्ट येशुमा न खतनाले केही फाइदा पुऱ्याउँछ, न खतना नगरिएको;

माथिको मा देखाइएको सिद्धान्त यो हो: ख्रीष्ट अन्तर्गत "खतना" को आज्ञा गरिएको छैन, न त यो निषिद्ध छ यदि पुरानो करारको व्यवस्थाको पालना नगरेको खण्डमा मुक्ति पाउन। तर यदि यो पुरानो करार कानून अन्तर्गत आवश्यक भएको कारणले गरिन्छ, र न्यायी वा मुक्ति पाउनको लागि, जसले हामीलाई त्यो सबै व्यवस्था पालन गर्न बाध्य बनाउँछ, तर हामीलाई ख्रीष्टबाट र त्यसैले ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको अनुग्रहबाट अलग गर्दछ, जुन बिना हामी मुक्ति पाउन सक्दैनौं। त्यो सिद्धान्त, पुरानो करारको कुनै पनि आदेशलाई लागू गर्दै नयाँ करारको व्यवस्थामा समावेश नगरिएको, कलस्सी २:१६-१७ मा पहिले नै उल्लेख गरिएको "सब्बाथ" आज्ञा समावेश गर्दछ।

र, किनकि त्यो खण्डमा "शबाथ" लाई "आउने चीजहरूको छाया" - "आउने असल चीजहरूको छाया भएको व्यवस्था" (हिब्रू १०:१) - अर्थात्, आउने कुराहरू मध्ये सूचीबद्ध गरिएको छ। ख्रीष्टको माध्यमबाट, जो नयाँ करारको मध्यस्थ हुनुहुन्छ- जसले शबाथलाई पुरानो र नयाँ करारहरू अन्तर्गत अझ पूर्ण रूपमा जाँच महत्त्वपूर्ण बनाउँछ, अझै व्यापक परिप्रेक्ष्य र स्पष्ट धारणाको लागि।

2. पुरानो करार शास्त्रहरूमा शबाथ: उत्पत्ति देखि

मलाकी।

- a पहिलो उल्लेख गरिएको (उत्पत्ति 2:1-3): "अनि आकाश र पृथ्वी र तिनीहरूका सबै सेना [उत्पत्ति १ को छ दिनमा] समाप्त भयो। अनि सातौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो बनाउनु भएको काम पूरा गर्नुभयो। ; अनि उसले बनाएको सबै कामबाट सातौँ दिनमा विश्राम लियो। अनि परमेश्वरले सातौँ दिनलाई आशीर्वाद दिनुभयो र त्यसलाई खोक्रो पारिदिनुभयो; किनकि त्यसमा परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएका र बनाउनुभएका आफ्ना सबै कामबाट विश्राम लिएका थिए।"

यहाँ "आराम" लाई अनुवाद गरिएको हिब्रू क्रिया शबाथ हो, जसको अर्थ बन्द गर्नु वा आराम गर्नु हो। सातौँ दिन, जसले सृष्टिको परमेश्वरको कामको अन्त्यलाई चिन्ह लगाउँदछ, "शबाथ" (शब्बाथ) वा "शबाथ दिन" भनेर चिनिन्छ। यसले पृथ्वीको अस्तित्वको पहिलो हप्ताको अन्त्य, र सातौँ-दिनको साप्ताहिक उत्तराधिकारको सुरुवातलाई चिन्ह लगाइयो, पछि परमेश्वरले "मेरो शबाथहरू" भनेर बोल्नुभयो (प्रस्थान ३१:१३; लेवी १९:३, ३०; २६: २)।

- b दोस्रो उल्लेख गरिएको (प्रस्थान 16): हालै इजिप्टको बन्धनबाट छुटकारा पाएको र प्रतिज्ञा गरिएको भूमि कनानको लामो यात्राको प्रारम्भिक चरणमा रहेको इजरायललाई माउन्ट सिनाईबाट धेरै टाढा नभई सिनको उजाडस्थानमा लिएको थियो, जहाँ

तिनीहरूले एक वर्षको लागि छाउनीमा राखिनेछ र पुरानो करारको कानून, यसको प्रसिद्ध दश आज्ञाहरू सहित, जसमा शबाथ कानून समावेश छ जससँग हामी अहिले चिन्तित छौं।

सिनको उजाडस्थानमा खाना बाहिर निस्किएको थियो, र मानिसहरूले गनगन गरे। "तब परमप्रभुले मोशासामु भन्नुभयो, "हेर, म तिम्रो लागि स्वर्गबाट रोटी बर्साउनेछु; र मानिसहरू बाहिर जानेछन् र हरेक दिन एक दिनको अंश जम्मा गर्नेछन्, ताकि म तिनीहरूलाई प्रमाणित गर्न सकूँ कि तिनीहरू मेरो व्यवस्थामा हिँड्छन् वा होइनन्। छैटौं दिनमा यस्तो हुनेछ, कि तिनीहरूले ल्याउने कुरा तयार गर्नेछन्, र तिनीहरूले दिनहुँ जम्मा गरेभन्दा दोब्बर हुनेछ" (16:4-5)।

अनि पहिलो छैटौं दिनमा, मोशाले मानिसहरूलाई यसरी व्याख्या गरे: "यहोवाले भन्नु भएको कुरा यो हो, भोलि एक पवित्र विश्राम हो, परमप्रभुको निम्ति पवित्र विश्राम दिन: [आज] तिमीहरूले पकाउनेलाई पकाऊ, र जुन पकाउनेछौं त्यो पकाऊ। तिमीहरूले उमाल्नेछौ; र बाँकी रहेका सबै तिमीहरूलाई बिहानसम्म राख्नको लागि राखिदिनुहोस्" (16:23)। र जब बिहान भयो मोशाले थप भने: "आज त्यो खाओ; किनकि आज परमप्रभुको लागि विश्राम दिन हो: आज तिमीहरूले यसलाई खेतमा भेट्टाउनेछैनौ। छ दिनसम्म तिमीहरूले यसलाई बटुल्नेछौ; तर सातौं दिन विश्राम दिन हो, त्यसमा त्यहाँ कुनै पनि हुनेछैन" (vs. 25-26)।

कोही-कोही शबाथको दिनमा भेला हुन बाहिर गए, तर कुनै पनि भेट्टाएनन्। "अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो [मानिसहरूलाई सुम्पिइयोस्], "तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू र मेरा नियमहरू पालन गर्न कहिलेसम्म इन्कार गर्छौं? किनकि परमप्रभुले तिमीहरूलाई शबाथ दिनु भएको छ, त्यसैले उहाँले छैटौं दिन तिमीहरूलाई दुई दिनको लागि रोटी दिनुहुन्छ। तिमीहरू हरेक मानिस आ-आफ्नो ठाउँमा, सातौं दिनमा कोही पनि आफ्नो ठाउँबाट बाहिर नजाओस्। त्यसैले मानिसहरूले सातौं दिनमा विश्राम गरे" (पद २८-३९)।

यो एक प्रस्तावना थियो, र शबाथ आदेशको लागि एक विशेष रूपमा महत्त्वपूर्ण भागको रूपमा परमेश्वर र इस्राएल बीचको करारको रूपमा, जुन चाँडै सिनाईमा बनाइनेछ।

ग तेस्रो उल्लेख गरिएको (प्रस्थान २०); इजरायल सिनाईको उजाडस्थानमा आइपुगेको तेस्रो दिनमा, परमेश्वरले सिनाई पर्वतको शिखरबाट दश आज्ञाहरू अद्भुत रूपमा बोल्नुभयो जुन उहाँले पछि दुईवटा ढुङ्गाको टेबुलमा लेख्नुभयो र मोशालाई दिनुभयो। उसले यसो भन्दै सुरु गर्यो, "म यहोवा तिम्रा परमेश्वर हुँ, जसले तिमीहरूलाई मिश्रको भूमि र दासत्वको घरबाट बाहिर ल्याउनुभयो" (पद २)। पहिलो आज्ञा उहाँको अगाडि (वा बाहेक) अरू कुनै देवताहरू नभएको थियो। र चौथो थियो: "शबाथ दिन सम्झना, यसलाई पवित्र राख्। छ दिनसम्म परिश्रम गर र सबै काम गर। तर सातौं दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति विश्राम दिन हो: त्यसमा तिमीहरूले कुनै काम नगर्नु, न त तिम्री छोरीले, न कमारा-कमारीले, न त तिमीहरूका गाईवस्तुहरू, न त तिमीहरूका मूल-ढोकाहरूभित्र रहेका विदेशीहरूले, किनकि छ दिनमा परमप्रभुले स्वर्ग र पृथ्वी, समुद्र र ती सबै चीजहरू बनाउनुभयो, र सातौं दिन विश्राम गर्नुभयो,

d थप व्याख्यात्मक धर्मशास्त्र - जसले इजरायलको लागि सातौं-दिनको शबाथको ठूलो महत्त्व र महत्त्वलाई जोड दिन्छ: प्रस्थान 31:12-17: "वास्तवमा तिमीहरूले मेरो शबाथहरू पालन गर्नेछौ: किनकि यो मेरो र तिमीहरूको बीचमा पुस्तासम्मको चिन्ह हो; कि तिमीहरू। तिमीलाई पवित्र पार्ने म परमप्रभु हुँ भनी जान्न सक।... यसैले इस्राएलका सन्तानहरूले शबाथ पालन गर्नेछन्, एक अनन्त करारको लागि तिनीहरूका पुस्ताहरूसम्म शबाथ पालन गर्न। यो मेरो र इस्राएलका सन्तानहरूका बीचमा तिनीहरूका पुस्ताहरूका लागि सदाको लागि चिन्ह हो: किनकि छ दिनमा परमप्रभुले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो, र सातौं दिनमा उहाँले विश्राम गर्नुभयो र स्फूर्ति पाउनुभयो।

बहुवचन, "शबाथहरू" ले यसको साप्ताहिक पुनरावृत्ति (प्रत्येक हप्ताको सबाथ) मा सातौं-दिनको सब्थलाई बुझाउँछ - त्यसैले, "वास्तवमा तपाईंले मेरो शबाथहरू पालन गर्नुहुनेछ: किनकि यो मेरो र तपाईंका पुस्ताहरूका बीचको चिन्ह हो। "

व्यवस्था ४:७-८: "किनकि त्यहाँ कुन महान् राष्ट्र छ, जसको नजिक परमेश्वर हुनुहुन्छ, जतिबेला हामीले उहाँलाई पुकारा गर्छौं, यहीवा हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ? अनि कुन महान् राष्ट्र छ जसमा विधि र नियमहरू छन् जसमा मैले तोकेको सबै व्यवस्था जत्तिकै धार्मिक छन्? आज तिम्रो अगाडि?" यो मोसेसले सुरुमा सिनाईमा कानून दिएका चालीस वर्ष पछि इजरायललाई आफ्नो विदाई सम्बोधनमा भनेका थिए, जुन उनले अब आफ्नो मृत्यु र त्यसपछि जोशुआको नेतृत्वमा कनान प्रवेश गर्नु अघि दोहोर्‍याउँदै थिए।

व्यवस्था ५:१२-१५: जब मोशाले प्रस्थान २०:८-११ को शबाथको आज्ञा दोहोर्‍याएका थिए, शबाथको दिनमा तिनीहरूको "मानिस-सेवक" र "दासी-दासी" को लागि पनि श्रमबाट विश्रामको आवश्यकता थियो, उनले थपे: "र तपाईंले सम्झनु पर्छ कि तपाईं इजिप्टको भूमिमा एक सेवक, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई शक्तिशाली हात र पसारिएको पाखुराले त्यहाँबाट बाहिर ल्याउनुभयो: त्यसैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विश्राम दिन मनाउन आज्ञा दिनुभएको छ" (पद १५)।

इजकिएल २०: शताब्दीयौं पछि, जब इस्राएलका एल्डरहरू अगमवक्ता इजकिएललाई उहाँमार्फत यहीवाको बारेमा सोध्न आएका थिए, तब यहीवाले तिनीहरूलाई प्रस्थान ३१:१२-१७ मा उल्लिखित तथ्यलाई दुई पटक सम्झाउन लगाउनुभयो:

- (क) "यसबाहेक मैले तिनीहरूलाई मेरो शबाथहरू पनि दिएँ, म र तिनीहरूको बीचमा एउटा चिन्ह हुनको लागि, ताकि तिनीहरूले जान्न सकून् कि म तिनीहरूलाई पवित्र पार्नुहुने यहीवा हुँ" (पद १२); र
- (ख) "मेरो शबाथहरू ... म र तिमीहरूका बीचमा एउटा चिन्ह हुनेछ, ताकि तिमीहरूले जान्न सक कि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ" (पद २०)।

नहेम्याह ९:१२-१५: लगभग अर्को शताब्दी र आधा पछि, बेबिलोनी कैदबाट इजरायलको फिर्ती पछि, जब यरूशलेमको एक साधारण सभामा परमेश्वरलाई धन्यवादको एक मात्र प्रार्थना गरिएको थियो जसमा इजरायलसँगको व्यवहारको सामान्य इतिहास तिनीहरूको पुर्खाको आह्वानबाट वर्णन गरिएको थियो। त्यसबेलाको वर्तमान समयसम्म अब्राहाम, अन्य कुराहरू बीचमा यो भनिएको थियो: "तपाईं सीनैमा पनि तल आउनुभयो, र स्वर्गबाट तिनीहरूसँग बोल्नुभयो, र तिनीहरूलाई सही नियमहरू र साँचो कानूनहरू, असल विधि र आज्ञाहरू दिनुभयो, र तिनीहरूलाई तपाईंको पवित्रताको बारेमा बताउनुभयो। शबाथ, ती आज्ञाहरू, नियमहरू, र एउटा व्यवस्था, तपाईंको सेवक मोशाद्वारा, र तिनीहरूलाई तिनीहरूको भोकको लागि स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो, र तिनीहरूको तिर्खाको लागि तिनीहरूको लागि चट्टानबाट पानी निकाल्नुभयो, र तिनीहरूलाई भित्र जान आज्ञा दिनुभयो। तपाईंले तिनीहरूलाई दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको भूमि अधिकार गर्नुहोस्।"

यशैया ६६:२३-२४, इजकिएलको पाठ भन्दा करिब एक शताब्दी अघिको कालक्रमानुसार अब अन्तिममा उल्लेख गरिएको छ, सबै माथिका कुराहरू भन्दा फरक छ, "सबै शरीर" (सबै राष्ट्रहरूले) इजरायलको परमेश्वरको उपासना गर्ने समयको भविष्यसूचक प्रतिज्ञाको रूपमा "शबाथदेखि शबाथसम्म, " यसरी: "किनकि जसरी नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी, जुन म बनाउनेछु, मेरो सामु रहिरहनेछ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, त्यसरी नै तिम्रो सन्तान र तिम्रो नाउँ रहिरहनेछ। अनि यस्तो हुनेछ कि एक नयाँ चन्द्रमादेखि अर्को, र एक शबाथदेखि अर्को शबाथसम्म, सबै प्राणीहरू [अन्यजातिहरू र इस्राएलीहरू] मेरो सामु आराधना गर्न आउनेछन्, यहीवा भन्नुहुन्छ।"

माथिको सारांशको रूपमा हामीसँग निम्न छन्:

(१) परमेश्वरले आफ्ना विशेष चुनिएका मानिसहरूको रूपमा सिनाईमा तिनीहरूसँग बाँधिएको करारको चिन्हको रूपमा शारीरिक इस्राएललाई आफ्ना विश्रामदिनहरू दिनुभयो (प्रस्थान ३१:१२-१७; इजकिएल २०:१२, २०), तिनीहरूलाई अलग राख्नुभयो। अरू सबै। इजरायललाई दिनु अघि हप्ताको सातौं दिनलाई यहोवाको लागि पवित्र विश्रामको दिनको रूपमा मनाउने कुनै रेकर्ड छैन - मानव इतिहासको २५०० वर्ष भन्दा कमको अवधि - बाढी अघि होइन, द्वारा। आदम, हाबिल, सेथ, हनोक, नोआ, वा अन्य कुनै पनि - र बाढी पछि, अब्राहाम, इसहाक, याकूब, वा अरू कुनै व्यक्ति वा मानिसहरूद्वारा होइन।

यद्यपि, "हप्ता" (हिब्रू शाबुआ, एक सात) शब्द उत्पत्ति २९:२७-२८ मा पाइन्छ, सिनाईमा इजरायललाई यहोवाको "शबाथ" दिनुभन्दा २५० वर्षअघि याकूबसँगको कुराकानीमा लाबानले प्रयोग गरेको भाषाहरूको रिपोर्टिङ गर्छ। त्यसोभए, निस्सन्देह, सातौं दिनको चक्र सृष्टिको छ दिन र सातौं दिनमा सृष्टिबाट परमेश्वरको विश्रामको दिनबाट व्युत्पन्न भएको थियो - यद्यपि सातौं दिनको कुनै रेकर्ड बिना नै मानिसलाई यहोवाको विश्रामको रूपमा आज्ञा गरिएको छ, जबसम्म दिइएको छैन। इजरायललाई उहाँ र उहाँका विशेष चुनिएका मानिसहरूको रूपमा उहाँ र तिनीहरूबीचको करारको चिन्हको रूपमा, माथि उल्लेख गरिए अनुसार।

(२) अन्य कुनै पनि महान् राष्ट्रसँग इजरायलको परमेश्वर र करार जस्तो देवता वा करार थिएन, र निहितार्थमा, कुनै शबाथ पालना गर्नु हुँदैन। (व्यवस्था ४:७-८; ५:१२-१५) समानताको रूपमा हेर्दा, पतिले आफ्नी पत्नीलाई विवाहको औंठी दिँदा उनी र उनीबीच भएको विवाहको करारको चिन्हको रूपमा र उनीहरू एकलै बसाउँछन्। अरू सबै भन्दा बाहेक। अनि परमेश्वर आफैले यसलाई यस्तो करारसँग तुलना गर्नुभयो, यसो भन्नुभयो: "जुन मेरो करार तिनीहरूले तोडे, यद्यपि म तिनीहरूका लागि पति थिएँ" (यर्मिया ३१:३२)।

यसबाहेक, सातौं-दिनको शबाथ विशेष रूपमा उपयुक्त थियो किनभने तिनीहरूले सिनाईमा प्रवेश गरेको करारको परमेश्वर र इस्राएलबीचको यस्तो चिन्ह थियो। किनकि उहाँको शबाथले सृष्टिको छ दिनको दौडान उहाँले गर्नुभएका सबै कामको अन्त्यलाई सङ्केत गर्नुभयो, र यसलाई सम्झना गर्नुभयो (उत्पत्ति २:१-३)। र इजरायललाई उहाँको विश्राम दिन दिनुले पनि इजिप्टमा तिनीहरूको दासत्वको अन्त्यको प्रतीक र स्मरणको रूपमा, व्यवस्था ५:१५ अनुसार। यसले सृष्टिको ईश्वर अब इजरायलको ईश्वर भएको तथ्यलाई प्रतीक गर्‍यो, र तिनीहरूको अरू कुनै हुनुहुँदैन - जसरी इतिहासमा अरू कुनै राष्ट्रले साझा गरेको थिएन, वा यहोवाको लागि पवित्र विश्रामको रूपमा मनाउनको लागि शबाथ।

(३) इजरायललाई आफ्नो "पवित्र शबाथ" को बारेमा जानकारी गराउनु भनेको परमेश्वरको "सिनाई पर्वतमा" ओर्लनु र स्वर्गबाट उनीहरूसँग कुरा गर्नुको वरिपरि र तिनीहरूसँग कुरा गर्ने घटनाहरू मध्ये एक थियो (नहेम्याह ९:१३-१५)। र यसको बारेमा तिनीहरूको अधिल्लो अज्ञानता तिनीहरूमध्ये केहीको आचरणबाट प्रमाणित हुन्छ जब यसको पालना सुरुमा पापको उजाडस्थानमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मन्ना खुवाउन सुरु गरेको सम्बन्धमा आज्ञा गरिएको थियो (प्रस्थान १६)।

(४) माथिको सन्दर्भमा (२) इजरायलले यहोवा र तिनीहरूबीचको वैवाहिक करार तोडेकोमा, तिनीहरूले शबाथको दिनलाई "अपवित्र" गर्ने, तिनीहरू र उहाँबीचको करारको चिन्ह, यसलाई पवित्र दिनको रूपमा नराख्ने पनि समावेश थियो। यहोवामा विश्राम। यस्तो अपवित्रताको पहिलो उल्लेख गन्ती १५:३२-३६ मा पाइन्छ। तर थप सन्दर्भहरू यहाँ पढ्नको लागि धेरै धेरै छन्।

(५) अन्तमा, यशैया ६६:२२-२३ मा भएको भविष्यसूचक प्रतिज्ञा इजरायललाई उसले गर्ने नयाँ पृथ्वीमा सब्बातिज्म समावेश गर्ने, नयाँ करार अन्तर्गत यस वर्तमान पृथ्वीमा ख्रीष्ट मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ, शबाथ पालनालाई जनाउँदैन। पुरानो करार जसको मोशा मध्यस्थकर्ता थिए, तर संसारका सबै राष्ट्रहरूको उद्धारको लागि अन्तिम विश्रामको लागि अझै आउन बाँकी छ। पुरानो करार अन्तर्गत तत्कालीन वर्तमान सब्बातिज्मको भाषामा भनिएको प्रतिज्ञा ("एक सब्बथबाट अर्कोमा" र "एउटा नयाँ चन्द्रमाबाट अर्कोमा" उहाँको उपासना गर्न आउँदा), यसलाई लाक्षणिक रूपमा प्रयोग गरिनु पर्ने भए तापनि अभिव्यक्तित्मक रूपमा। अनन्त विश्रामवाद को।

किनकि, प्रेषित यूहन्नाले आफ्नो दर्शनमा "नयाँ पृथ्वी" को "पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम" (प्रकाश २१:१ - २२:५) सहितको पाटमोसमा आफ्नो दर्शनमा देखेझैं, "सहरलाई सूर्यको आवश्यकता छैन, न त चन्द्रमा यसमा चम्किनेछ: किनकि परमेश्वरको महिमाले यसलाई उज्यालो बनायो, र यसको ज्योति थुमा हो" (21:23); "र त्यसका ढोकाहरू दिनमा कुनै पनि हालतमा बन्द हुनेछैनन् (किनकि त्यहाँ रात हुनेछैन)" (v. 25); "र त्यहाँ फेरि रात हुनेछैन; र तिनीहरूलाई न दियोको उज्यालो चाहिन्छ, न सूर्यको उज्यालो; किनकि परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूलाई उज्यालो दिनुहुनेछ" (२२:५)।

यसबाहेक, माथिका तीन पदहरू निम्नानुसार पढाइको अन्तिम पदद्वारा पछ्याइएको छ, जुन, समयको साथसाथै, समान रूपमा लाक्षणिक हुनुपर्छ: "अनि तिनीहरू बाहिर जानेछन्, र मेरो विरुद्धमा अपराध गरेका मानिसहरूका लाशहरूलाई हेर्नेछन्। : किनकि तिनीहरूको कीरा मर्नेछैन, न त तिनीहरूको आगो निभाइनेछ, र तिनीहरू सबै शरीरका लागि घृणित हुनेछन्" (यशैया 66:24)।

अण्डरस्कोर गरिएका वाक्यांशहरू [तिनीहरूको कीरा मर्नेछैन, न त तिनीहरूको आगो निभाइनेछ] पछि येशूद्वारा प्रयोग गरिएको थियो, जसरी मर्कूस ९:४३-४८ को नयाँ करारको शास्त्रमा रेकर्ड गरिएको छ, "कीरा" र "आगो" लाई लागू गर्ने रूपमा। "नरक" (गेहेन्ना) को। पछिल्लो शाब्दिक रूपमा हिन्नामको उपत्यका थियो, जुन पार्थिव यरूशलेमको बाहिरी भागमा सहरको डम्पको रूपमा प्रयोग हुन आएको थियो, फोहोर मात्र होइन तर गाडिएका शवहरूका लागि पनि, "जहाँ कीड़ेहरू चकवाए र आगोले जल्छन्" (एटी रोबर्टसनमा व्यक्त गरिएको रूपमा। नयाँ नियममा शब्द चित्रहरू)। तर यो हाम्रो प्रभुद्वारा लाक्षणिक रूपमा "शैतान र उसको स्वर्गदूतको लागि तयार पारिएको अनन्त आगो" (मत्ती २५:४१), - प्रकाश २०:१४-१५ मा "आगोको ताल" भनिएको थियो - जहाँ अधर्मी " अनन्त दण्डमा जानेछ" (v. 26), सार्वभौमिक न्यायबाट जब येशू फेरि आउनुहुन्छ (मत्ती 25:31-46), जुन मृतकहरूको विश्वव्यापी पुनरुत्थान र वर्तमान पृथ्वी र स्वर्गबाट भाग्रे (स्पष्ट रूपमा यसको वायुमण्डलीय स्वर्ग र सम्भवतः साइडरियल स्वर्ग, तर होइन। परमेश्वरको निवास) (प्रकाश २०:११-१५)। पक्कै पनि, अनन्त आगोको ताल "पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम" (प्रकाश 21:1 - 22:5) को बाहिरी भागमा वा छुटकारा पाएका बासिन्दाहरूको लागि पहुँचयोग्य हुनेछैन।

त्यस्ता कारणहरूका लागि, यशैया 66:23-24 को खण्ड "नयाँ पृथ्वी" मा शबाथको सम्बन्धमा जुन यहीवाले अझै "बनाउनुहुन्छ" लाई इलियटको कमेन्टरी अन द होल बाइबलमा उपयुक्त रूपमा चित्रण गरिएको देखिन्छ: शब्दहरूले कहिल्यै पाएका छैनन् र कहिल्यै प्राप्त गर्न सक्दैनन् भन्ने केसको प्रकृति। साँचो अनुभूति नयाँ यरूशलेमको प्रकाश २१:२२-२७ मा पाइन्छ हिब्रू ४:९ को सदाको सब्बातिज्म, र त्यो महिमित पनि। दर्शन भनेको आध्यात्मिक यथार्थको प्रतीक मात्र हो।"

यो उपयुक्त रूपमा भनिएको छ कि पुरानो नियम लुकेको नयाँ नियम हो, र नयाँ पुरानो हो। त्यसोभए, अब हामी पुरानो द्वारा पूर्वचित्रित चीजहरूको लागि मुख्य रूपमा नयाँमा फर्कन्छौं।

नयाँ करार धर्मशास्त्रबाट अवलोकनहरू

1. यशैया 66:22-23 को पुरानो करार खण्डले हामीलाई एक अनन्त विश्रामको लागि उद्धृत गर्दछ जुन परमेश्वरका मानिसहरूको लागि अन्तिम विश्राम हुनुपर्दछ, येशू ख्रीष्टद्वारा रमाइलो गर्नको लागि, र पूर्वचित्रित तर पुरानो करार अन्तर्गत आनन्द लिइएन, र हाम्रो वर्तमान पृथ्वीलाई एउटा नयाँ र अनन्तले ओझेलमा पारेको भन्दा पहिले, ख्रीष्टको इतिहासको अन्त्यमा यस पृथ्वीमा दोस्रो आगमन पछि, निम्न आधारभूत कुराहरूद्वारा अन्य खण्डहरू बीचमा स्पष्ट पारिएको छ:

a २ पत्रुस ३:१०-१३: "तर प्रभुको दिन [उहाँको 'आउने दिन'।] v.4] चोरको रूपमा आउनेछ; जसमा आकाशहरू [स्पष्ट रूपमा वायुमण्डलीय र सम्भवतः पार्श्व आकाशहरू, पहिले नै उल्लेख गरिएझैं] ठूलो आवाजको साथ बितेर जानेछन्, र तत्वहरू उत्तेजित तापले विघटन हुनेछन्, र पृथ्वी र त्यसमा भएका कामहरू जलाइनेछन्।यी चीजहरू यसरी विघटन हुनेपर्छ भन्ने देखेर, हामी सबै पवित्र जीवन र ईश्वरभक्तिमा कस्तो प्रकारको हुनुपर्छ, परमेश्वरको दिनको आगमनलाई खोज्दै र उत्कट इच्छा गर्दै। जसको आगोमा रहेको आकाश पग्लिनेछ र तत्वहरू उत्तेजित तापले पग्लिनेछन्?तर उहाँको प्रतिज्ञा अनुसार [कहाँ तर यशैया ६६:२२-२३ मा?], हामी नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वी खोज्छौं जहाँ धार्मिकताले बास गर्छ। "

b प्रकाश 20:11-15: "अनि मैले एउटा सेतो सिंहासन र त्यसमा बस्ने मानिसलाई देखें, जसको अनुहारबाट पृथ्वी र स्वर्ग भागेका थिए; र त्यहाँ तिनीहरूको लागि कुनै ठाउँ भेटिएन र मैले मरेकाहरू, महान् र महान् र सानो, सिंहासन अगाडि उभिएको; र पुस्तकहरू खोलिए: र अर्को पुस्तक खोलियो। जुन जीवनको पुस्तक हो: र मरेकाहरूलाई तिनीहरूका कामहरू अनुसार पुस्तकहरूमा लेखिएका कुराहरूबाट न्याय गरियो। तिनीहरूमा भएका मरेकाहरूलाई छोडिदिए: र तिनीहरूका कामहरू अनुसार तिनीहरूको न्याय गरियो। ... र यदि कोही जीवनको पुस्तकमा लेखिएको फेला परेन भने, उसलाई आगोको कुण्डमा फ्याँकियो।"

यसरी, हामीसँग वर्तमान "पृथ्वी र स्वर्ग" मानिसजातिको विश्वव्यापी पुनरुत्थान र न्यायको सम्बन्धमा टाढा भागिरहेको छ, जसलाई प्रेषित जोनले पाटमोस टापुमा निर्वासित हुँदा भविष्यको दर्शनमा देखेका थिए।

ग प्रकाश 21: 1 - 22: 5: यहाँ उद्धृत गर्न को लागी धेरै भए तापनि, यो ध्यानपूर्वक यसको सम्पूर्ण रूपमा पढ्नुपर्छ। यो माथिको दर्शन हो जुन सबै राष्ट्रहरूका धर्महरूका लागि नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीले पछ्याएको छ, "पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम [प्यालेस्टाइनको पार्थिव यरूशलेमको विपरीत] परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल आउँदछ" ("जीवित परमेश्वरको सहर, स्वर्गीय यरूशलेम" (हिब्रू १२:२२)।

यो "नयाँ पृथ्वी" र "पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम" स्पष्ट रूपमा अब्राहाम, सारा, र इसहाक र याकूबले खोजेका "स्वर्गीय देश" र "जसको जग भएको सहर, जसको निर्माणकर्ता र निर्माता परमेश्वर हुनुहुन्छ" थियो। (हिब्रू 11: 8-16) कनान भन्दा सट्टा तिनीहरूको लागि अन्तिम रूपमा, जुन केवल एक प्रकार वा "छाया" थियो जुन आउने थियो।

"र यी सबै [भर्खरै उल्लेख गरिएका व्यक्तिहरू सहित, साथै अरू धेरैले पनि उनीहरूको विश्वासको लागि उद्धृत गरे], तिनीहरूको विश्वासद्वारा उनीहरूलाई साक्षी दिएर, [स्वर्गीय देश र सहरको] प्रतिज्ञा प्राप्त गरेनन्, परमेश्वरले केही राम्रो कुरा प्रदान गर्नुभएको थियो। हाम्रो सम्बन्धमा [यस पृथ्वीमा उपलब्ध गराएको भन्दा], कि हामी बाहेक तिनीहरू सिद्ध नहोस्" (हिब्रू 11:39-40)। अर्थात्, ख्रीष्ट फेरि पृथ्वीमा आउँदा पुनरुत्थान हुनु अघि तिनीहरू संसारको पूर्णतामा प्रवेश गर्नेछैनन्, जुन हाम्रो लागि सत्य हुनेछ।

d हिब्रू 3: 1 - 4: 11: यहाँ फेरि हामीसँग विस्तारित खण्ड छ (जसलाई यसको प्रगतिलाई ध्यानमा राख्दै यसको सम्पूर्णतामा पढनुहोस्)।

शुरुवात:

"यसैकारण, पवित्र भाइहरू, स्वर्गीय आह्वानका साझेदारहरू, हाम्रो स्वीकारोक्तिका प्रेरित र प्रधान पुजारीलाई, येशूलाई पनि विचार गर्नुहोस्, ... उहाँको [परमेश्वरको] घर [घरको अर्थमा]], जसको घर हामी हौं, यदि। हामी हाम्रो साहस र हाम्रो आशाको महिमालाई अन्तसम्म दृढ राख्छौं" (३:१-६)।

जारी छ:

पाठकहरूलाई धेरै शारीरिक इजरायलको अविश्वास र अविश्वासको सम्झना गराउँदै र यसैले तिनीहरूले पार्थिव कनानमा तिनीहरूको लागि अभिप्रेरित बाँकीमा कहिल्यै प्रवेश नगर्ने: यसबाट चेतावनी लिन र स्वर्गीय कनानमा आत्मिक इजरायलको लागि राखिएको बाँकीलाई नछुटाउन आग्रह गर्दै। ३:७ - ४:८)।

समापन:

"त्यसैले परमेश्वरका जनहरूका लागि विश्राम दिनको विश्राम बाँकी छ। किनभने जो उहाँको विश्राममा प्रवेश गरेको छ उसले पनि आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिएको छ, जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभएको थियो। त्यसकारण हामी त्यस विश्राममा प्रवेश गर्न लगनशील बनौं, कि कोही पनि नपरोस्। अवज्ञाको उही उदाहरण पछि" (4:9-11)।

पछिल्लोले हामीलाई प्रकाश 14:13 को सम्झना गराउन सक्छ: "धन्य हुन् ती मरेकाहरू जो अबदेखि प्रभुमा मुर्छन्: हो, आत्माले भन्नुहुन्छ, कि उनीहरूले आफ्नो परिश्रमबाट विश्राम लिन सक्छन्; किनकि तिनीहरूका कामहरू तिनीहरूसँगै हुन्छन्।"

२. पूर्ण र स्पष्ट समग्र परिप्रेक्ष्यको लागि, हामीलाई नयाँ करार युगमा, ख्रीष्टको पहिलो र दोस्रो आगमनको बीचमा, पुरानो करार "शबाथ" अब बाध्यकारी थिएन, र किन नहोस्, किनकि Decalogue (प्रस्थान २०:१-१७) का सबै अन्य आज्ञाहरू पनि नयाँ करारको व्यवस्थामा समावेश गरिएका थिए। त्यसैले हामी निम्न सावधानी पछि, किन बाध्यकारी छैन संग सुरु गर्नेछौं:

सावधानी: पाठकले निम्न मध्ये केहीलाई माथिका भागहरू भन्दा धेरै कठिन र प्राविधिक हुन सक्छ, तर उसलाई थाहा हुन आवश्यक छ कि प्रत्येक वस्तुलाई बुझ्नको लागि महत्त्वपूर्ण छ अन्यथा यहाँ र त्यहाँ जानकारीको विरोधाभासी बिट्स हुन सक्छ। एक समयमा, उहाँको आउँदै गरेको राज्य (मत्ती 13: 1-58; मर्कूस 4: 1-34 र लूका 8: 4-15) संग सम्बन्धित दृष्टान्तहरूको श्रृंखलाको बीचमा, येशूले भन्नुभयो: "परमेश्वरको राज्य पनि त्यस्तै छ। मानिसले जमिनमा बीउ खसालेझैं, रात दिन सुत्ने र उठ्ने र त्यो बीउ उम्लने र हुर्कने, कसरी उसलाई थाहा हुँदैन, पृथ्वीले आफ्नै फल फलाउँछ, पहिले चस्मा, त्यसपछि कान, तब कानमा पूरै अन्न। तर जब फल पाक्छ, उसले तुरुन्तै हँसिया हाल्छ, किनभने फसलको समय आएको छ" (मर्कूस 4:26-29)।

यसले राज्यको चरणहरूको क्रमिक चरणहरू सुझाव दिन्छ, यदि हामी भ्रमबाट बच्न सक्षम छौं भने पहिचान गर्न आवश्यक छ। र माथि उल्लिखित दृष्टान्तहरूको श्रृंखलामा अन्यत्र, "बीउ परमेश्वरको वचन हो" (लूका ८ - 10), "राज्यको वचन" (मत्ती 13:19); र "फसल संसारको अन्त्य हो" (मत्ती 13:39), जब दुष्टहरूलाई धर्मीहरूबाट "छुटाइन्छ" र "आगोको भट्टीमा फालिनेछ" (vs. 47-50) - जुन हुनेछ। ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा (मत्ती 25:31-46) - जब धर्मीहरूले "राज्यको उत्तराधिकारी" (पद 34) र "अनन्त जीवनमा" प्रवेश गर्नेछन् (v.

46), "आउँने संसारमा" (मर्कस 10:29-30; लूका 18:29-30) - तिनीहरूको "हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको अनन्त राज्यमा प्रवेश" (2 पत्रुस 1:11) - "मा अविनाशी विरासत। र अपवित्र, र त्यो ओइलाउँदैन, तपाईंको लागि स्वर्गमा आरक्षित ... एक मुक्ति "सर्वोत्तम" को रूपमा पहिले हिब्रू 7:25 मा उल्लेख गरिएको छ।

संक्षेपमा, हामीले पत्ता लगाउनेछौं

(१) प्रारम्भिक चरण र

(२) यस संसारमा स्वर्गको राज्यको पूर्ण-आउने चरण, ख्रीष्टको पहिलो र दोस्रो आगमनको बीचमा; अनि तेस्पछि

(३) संसारको अन्त्य पछि आउने संसारमा अन्तिम चरण (वा स्वर्गीय चरणको अनन्त निरन्तरता) - पहिलो परीक्षणात्मक, तेस्रोमा प्रवेश गर्नको लागि तयारी।

हामी चरण नम्बर १ मा प्रवेश गर्नेहरूलाई नम्बर 2 (यदि विश्वासयोग्य) को चार्टर नागरिकको रूपमा र त्यसपछि पछिका विश्वासी नागरिकहरूलाई नम्बर 3 मा प्रवेश गर्ने र उत्तराधिकारी भएको रूपमा सोच्न सक्छौं। जसमा तिनीहरूले हिब्रू ४:९ मा प्रतिज्ञा गरिए अनुसार र पुरानो करारको व्यवस्थाको "सेभेन्थ-डे" शबाथबाट अलग गरिएझैं "परमेश्वरका जनहरूका लागि" बाँकी रहेको "शबाथ विश्राम" को आनन्द लिनेछन् तर त्यो अंश होइन। येशू ख्रीष्ट अन्तर्गत नयाँ करारको व्यवस्थाको, पहिले नै देखिए जस्तै।

अन्य सान्दर्भिक विचारहरूमा अगाडि बढ्नु अघि सातौं-दिनको शबाथ किन नयाँ करारको कानूनको अंश होइन भनेर ध्यान दिनुहोस्।

a पहिले नै राम्रोसँग दस्तावेज गरिएझैं, सातौं-दिनको शबाथ इजरायललाई शरीर अनुसार दिइएको थियो, र यो एकलै, सिनाईमा, तब यहोवाद्वारा इस्राएलका मानिसहरूसँग गरिएको करारको चिन्हको रूपमा, तिनीहरूलाई छुट्याउन र तिनीहरूलाई छुट्याउन। संसारका बाँकी राष्ट्रहरू (अन्यजातिहरू) बाट, र त्यो उद्देश्यका लागि ऐतिहासिक रूपमा सबैभन्दा उपयुक्त थियो।

तर ख्रीष्टमा त्यो भेद र अलगाव अब अवस्थित छैन। र पुरानो करार बनाउने र त्यसको आवश्यकताले नयाँ करारलाई मार्ग दिएको छ जसले तिनीहरूलाई आवश्यक मात्र गर्दैन, तर तिनीहरूलाई मेटाउँछ - गैरयहूदीहरू र यहूदीहरूलाई अँगालेर, र समान सर्तहरूमा, यसरी उनीहरू सबैलाई एक राष्ट्र, एक राष्ट्र बनाउँदछ। आत्मिक इस्राएल (हेर्नुहोस् एफिसी २:११-२२; रोमी २:२८-२९; ९:६-८; गलाती ३:२६-२९; ६:१६, यो अन्तिम खण्डले यसलाई विशेष रूपमा "परमेश्वरको इस्राएल" भनिन्छ)।

येशू आफैले भन्नुभएको थियो, "अन्य भेडाहरू [अन्यजातिहरू] मसँग [उद्देश्य र सम्भावना] छ जुन यस [यहूदी] गोठाला होइनन्; तिनीहरूलाई पनि मैले ल्याउनु पर्छ, र तिनीहरूले मेरो आवाज सुन्नेछन्; र तिनीहरू एक बगाल हुनेछन्। यहूदी भेडा], [एउटै गोठालो भएको]" - वा, वैकल्पिक पढाइ, "त्यहाँ एउटा बगाल, एउटा गोठालो हुनेछ" यूहन्ना १०:२१)। साथै, उहाँले भन्नुभएको थियो, "र म, यदि मलाई पृथ्वीबाट माथि उठाइयो भने, सबै मानिसहरू [यहूदी र अन्यजातिहरूलाई] आफूतिर खिच्नेछु" (यूहन्ना १२:३२)।

र उहाँको स्वर्गारोहण अघि, उहाँले सुसमाचार सबै राष्ट्रहरूलाई समान रूपमा प्रचार गर्न आदेश दिनुभयो (मत्ती 28:19-20; मर्कुस 16:15-16 र लूका 24:46-47) - जुन यो थियो, "पहिले यहूदीलाई, र ग्रीक [अन्यजाति] लाई पनि" (रोमी 1:16) - AD 34 देखि पहिले (प्रेरित 2), र स्पष्ट रूपमा AD 41 देखि पछि (प्रेरित 10-11) को बारे मा सुरु भयो।

त्यसैले, नयाँ करार युग (ख्रीष्टको मृत्यु, पुनरुत्थान, र स्वर्गारोहण पछि) मा शरीर अनुसार परमेश्वर र इजरायल बीचको पुरानो करारको चिन्हलाई बाँध्न जारी राख्नु एउटा विसंगति हुनेछ - पुरानो अन्तर्गत शरीरको बाध्यकारी खतनाको बराबर। शरीर अनुसार अब्राहामका सन्तानहरूको चिन्हको रूपमा करार, जुन अन्यजाति ईसाईहरू होइनन्। अर्कोतर्फ, पुरानो करारको Decalogue का सबै आज्ञाहरू, शबाथ आज्ञा बाहेक, ईसाईहरूका लागि उपयुक्त हुनेछ, चाहे यहूदी वा अन्यजाति पृष्ठभूमिका हो, जुन तिनीहरू पुरानो करार अन्तर्गत शारीरिक इजरायलका लागि थिए- र त्यसैले नयाँ करार कानूनमा समावेश गरिएको छ।

त्यो उच्च सान्दर्भिक कारणले हामी फेरि हाम्रो अध्ययन बन्द गर्न सक्छौं। तर हामी नयाँ करार युगको सम्बन्धमा सान्दर्भिक घटनाहरू र विकासहरू जारी राख्नेछौं, ख्रीष्टको पहिलो र दोस्रो आगमनको बीचमा, जब पुरानो करारको व्यवस्थाको शबाथ आदेश बाध्यकारी हुन बन्द भयो। यसका लागि विकास र घटनाहरूले केही सन्दर्भमा अझ राम्रो परिप्रेक्ष्य दिनेछन् र हामीलाई केही धेरै सामान्य त्रुटिहरूबाट बच्न मद्दत गर्नेछ। (केही पुनरावृत्ति, तर फरक जोडको लागि, ध्यान दिन सकिन्छ।)

b "व्यवस्था र अगमवक्ताहरू [पुरानो करारको प्रतिनिधित्व गर्ने] जोन [बपतिस्मा दिने, येशूका अग्रदूत] सम्म थिए: त्यस समयदेखि परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार [शारीरिक इस्राएलको राज्यलाई पराजित गर्दै] प्रचार गरिन्छ, र हरेक मानिस प्रवेश गर्दछ। त्यसमा हिंस्रक रूपमा।" येशूले भन्नुभयो (लूका 16:16)। अर्थात्, प्रवेश गर्नेहरूले धेरै विरोधको बिरुद्ध त्यसो गर्छन्। किनकि, उहाँले यो पनि भन्नुभयो: "धिव्कार तिमीहरू वकिलहरूलाई! किनकि तिमीहरूले ज्ञानको साँचो लिएर गयौ: र भित्र पस्नेहरूलाई बाधा पुऱ्यायो" (लूका ११:५२); साथै, "तर धिव्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, कपटीहरू! किनभने तिमीहरूले स्वर्गको राज्यलाई मानिसहरूको विरुद्धमा बन्द गर्छौ: किनकि तिमीहरू आफै भित्र पस्दैनौ, न त भित्र पस्नेहरूलाई दण्ड दिन्छौ" (मत्ती २३:१३)।

ग त्यो "प्रवेश" तथापि, पृथ्वीमा राज्यको प्रारम्भिक र तयारी चरणमा मात्र थियो, पहिले जोनले र त्यसपछि येशूले "हाथमा" भनेर प्रचार गर्नुभयो (मत्ती ३:१-२; ४:१) - अझै पूर्ण रूपमा छैन। आउनुहोस्। त्यस कारणले गर्दा येशूले परमेश्वरको राज्य कहिले आउँछ भनेर सोध्ने फरिसीहरूलाई भन्न सक्नुभयो, "परमेश्वरको राज्य तिमीहरूभित्र छ" (लूका १७:२१), वा "तिमीहरूका बीचमा" अमेरिकी मानक संस्करण, वा "तिमीहरू बीच," जस्तै नयाँ अंग्रेजी बाइबल र केही अन्य संस्करणहरूमा यसको अर्थ छ - सम्भवतः तिनीहरूको बीचमा आफैंको व्यक्ति, यसको राजा हुने, र हुनसक्छ पहिले नै "प्रवेश" भनी वर्णन गरिएको पनि। यो। तैपनि उहाँले आफ्नो चेलालाई प्रार्थना गर्न सिकाउनुभयो, "तपाईंको राज्य आओस्" (मत्ती 6:10), किनभने प्रतिज्ञा अनुसार अझै पूर्ण रूपमा आउन सकेको छैन।

पछि, तथापि, आफ्नो रूपान्तरण हुनुभन्दा छ दिन अघि, येशूले दुईवटा महत्त्वपूर्ण कथनहरू दिनुभयो:

(1) प्रेरित पत्रसलाई, उहाँले उहाँलाई "ख्रीष्ट, जीवित परमेश्वरको पुत्र" भनी स्वीकार गरेपछि, "... यस चट्टानमा [स्पष्ट रूपमा पत्रसले उहाँको बारेमा स्वीकार गरेका थिए] म मेरो चर्च निर्माण गर्नेछु; र ... म तिमीलाई दिनेछु। स्वर्गको राज्यको कुञ्जीहरू" (मत्ती 16:16-19)।

(2) त्यसपछि उहाँका सबै प्रेरितहरूलाई यसो भन्दै, "यहाँ उभिनेहरू मध्ये कोही छन्, जसले कुनै पनि हालतमा मृत्युको स्वाद लिने छैनन् [तर यहूदा इस्करियोटले आत्महत्या गर्नेछन्], जबसम्म तिनीहरूले राज्य शक्तिको साथ आएको देख्दैनन्" (मार्क 9:1; cf. मती 16:28) - जुन पेन्टेकोस्टमा भएको थियो, उहाँको पुनरुत्थान भएको चालीस दिन पछि र उहाँको स्वर्गारोहणको लगभग दश दिन पछि (प्रेरित १:१-९ र अध्याय २), पछि लम्बाइमा थप ध्यान दिइनेछ।

नोट: (१) "राज्य" धेरै पटक "परमेश्वरको राज्य" वा "स्वर्गको राज्य" को रूपमा आदानप्रदान गर्न भनिएको छ, यसलाई ख्रीष्टको राज्य पनि भनिन्छ (हेर्नुहोस मती १६:२८; लुका १:३१-३२; २२: 29-30; 23:42; यूहन्ना 18:36-37; कलस्सी 1:13; 2 पत्रुस 2:11 र प्रकाश 1:9), र यसलाई "ख्रीष्ट र परमेश्वरको राज्य" पनि भनिन्छ (एफिसी 5:5; cf. प्रकाश 11:15) - ख्रीष्ट "परमेश्वरको दाहिने हातमा [सह-राज्यकर्ताको रूपमा]" बस्नु भएको छ (मार्क 16:19; प्रेरित 2:33; रोमी 8:34; कलस्सी 3:1; हिब्रू 10:12 १ पत्रुस ३:२२ र प्रकाश ३:२१)।

(३) यसबाहेक, "मण्डली" र "राज्य" शब्दहरू लगातार पदहरूमा देखा पर्छन् (मती ६:१८ र १९), पनि एक अर्काका सदस्यहरू पृथ्वीमा रहेका अर्कोका नागरिक हुनाले पनि एक अर्काका सदस्यहरू हुन्। उस्तै। तसर्थ, कलस्सी १:१३ मा प्रेरित पावलले कलस्सीका "सन्तहरू" (ख्रीष्टका जनहरूको "शरीर" र त्यसकारण त्यहाँको उहाँको "मण्डली" (१:१, २४) को "[परमेश्वरद्वारा] अनुवाद गरिएको" भनी कुरा गर्नुभयो। उहाँको प्रेमको पुत्रको राज्यमा।" अनि प्रेरित यूहन्ना, जसले प्रकाशको पुस्तकलाई "एसियामा रहेका सात मण्डलीहरू" (१:४) लाई सम्बोधन गरे, आफूलाई "तपाईंको भाइ र तपाईंसँग सहभागी हुने" भनी वर्णन गर्दछ। सङ्कष्ट र राज्य र धैर्य जो येशूमा छ" (पद ९)।

d माथि उल्लेख गरिएको खण्डमा, "व्यवस्था र अगमवक्ताहरू" परमेश्वर र इजरायल बीचको पुरानो करारका प्रतिनिधिहरू थिए (जुन परमेश्वरको लागि "राज्य" थियो, प्रस्थान १९:६ जसमध्ये दाऊद यसको सबैभन्दा आदर्श राजा थिए, जसमाथि शासन गर्दै थिए। परमेश्वरको लागि पृथ्वीमा परमेश्वरका मानिसहरूको करार, र तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूमाथि विजयतर्फ डोर्याउने), जसको वाचामा मोशा मध्यस्थकर्ता थिए र अगमवक्ताहरू अन्य चीजहरूमध्ये थिए, मानिसहरूलाई यसको व्यवस्थाको व्याख्याकर्ताहरू। अर्कोतर्फ, माथि र नयाँ नियमका अन्य पदहरूमा उल्लेख गरिएको "परमेश्वरको राज्य" वा "स्वर्गको राज्य" ले नयाँ करारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको मध्यस्थ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ (हिब्रू ८:६; ९:१५; १२: 24), र जसको अधीनमा उहाँ राजा हुनुहुन्छ, परमेश्वरको लागि परमेश्वरका मानिसहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ, र शत्रुहरूलाई जित्नुहुन्छ, उहाँको शारीरिक पुर्खा दाऊदले गरेझैं। उनको आमा बत्रे प्रतिज्ञा गरिएको थियो, " उहाँ महान् हुनुहुनेछ, र उहाँलाई सर्वोच्चको पुत्र भनिनेछ: र परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँका पिता दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ: र उहाँले याकूब [इस्राएल] को घरानामाथि सधैंभरि शासन गर्नुहुनेछ। र उहाँको राज्यको अन्त्य हुनेछैन" (लुका १:३२-३३)। (यशैया ९:६-७ को पुरानो नियमको भविष्यवाणीलाई पनि तुलना गर्नुहोस)।

e तथापि, ख्रीष्टको शासन "शरीर पछिको इजरायल" (cf. 1 कोरिन्थी 10:18) माथि हुनेछैन, तर आत्मिक इस्राएलमाथि हुनेछ (cf. रोमी 2:17-29; 4:1-12)। र यसमा सबै अन्यजातिहरू र सबै इस्राएलीहरू समावेश हुनेछन् जसले "इस्राएलको घराना र यहूदाको घराना" (हिब्रू 8:8-12) सँग परमेश्वरद्वारा बनाइएको नयाँ करारलाई अँगाल्नेछन्। त्यो (१) यहूदी र अन्यजाति बीचको विभाजनको बीचको पर्खाल ख्रीष्टको "क्रसद्वारा" भत्काइएपछि हुनेछ, "आफैमा एउटा नयाँ मानिस सिर्जना गर्न" को लागि (न त यहूदी वा अन्यजाति शरीर, तर क्रिस्चियन, आत्मिक इजरायलको गठन) , र (२) यसलाई [पुरानो करारको व्यवस्था, अन्यजातिबाट इस्राएलीहरूलाई छुट्याउने र छुट्याउने] क्रसमा झुण्ड्याइयो (एफिसी २:११-२२; कलस्सी २:८-१५ हेर्नुहोस) ।

f माथि उल्लेख गरिएझैं, उहाँको रूपान्तरण हुनुभन्दा छ दिन अघि, येशूले आफ्ना प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, "यहाँ उभिनेहरू मध्ये कोही छन्, जसले परमेश्वरको राज्य शक्तिको साथ आएको नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्" (मार्क ९।:1; cf. मती 16:28) - जुन कुसिफिक्सन, पुनरुत्थान, र ख्रीष्टको स्वर्गारोहण पछि पेन्टेकोस्टमा भयो (प्रेरित 1:1-9, र अध्याय 2 हेर्नुहोस)। त्यो येशूको माथिको घोषणाको लगभग छ महिना पछि थियो, र उहाँले प्रेरित पत्रुसलाई भन्नुभएको थियो, "म तिमीलाई स्वर्गको राज्यको साँचो दिनेछु"

(मत्ती 16:19), पत्रुसले उहाँलाई "ख्रीष्ट" भनी स्वीकार गरेपछि। , जीवित परमेश्वरको पुत्र।" त्यस समयमा, येशूले पनि भन्नुभएको थियो, "यस चट्टानमा [स्पष्ट रूपमा पत्रुसले उहाँको बारेमा स्वीकार गरेको सत्य] म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु" (पद १६-१८)।

g मर्कस ९:१ को अनुरूप, माथि उल्लेख गरिएको, जसमा येशूले भन्नुभएको थियो कि त्यहाँ उपस्थित कोही-कोहीले "परमेश्वरको राज्य शक्तिको साथ आएको" नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद लिनेछैनन्, प्रेरित १:१-९ मा लूकाले "उहाँको जोशको बीचमा" बताउँछ। [उहाँको पीडा र मृत्यु, उहाँको पुनरुत्थान पछि] र "[उहाँको स्वर्गारोहण] ग्रहण गरिँदै" उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई "यरुशलेमबाट नजाने, तर पिताको [पवित्र आत्माको रूपमा] प्रतिज्ञाको प्रतीक्षा गर्न आग्रह गर्नुभयो। तिनीहरूको सान्त्वनादाता, वा सहयोगी, उहाँको सट्टामा, उहाँ तिनीहरूबाट स्वर्गमा गएपछि (हेर्नुहोस् यूहन्ना १४:१६-१७), जुन उहाँले भन्नुभयो, तिमीहरूले मबाट सुनेका छौ, किनकि जोन [बप्तिस्मा दिने] साँच्चै पानीले बप्तिस्मा लिएका थिए। तर अब धेरै दिनमा तिमीहरूले पवित्र आत्मामा बप्तिस्मा लिनुहुनेछ। ... [२] जब पवित्र आत्मा तिमीहरूमा आउनुहुनेछ तब तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौ:

याद गर्नुपर्ने बिन्दुहरू हुन्:

(१) ख्रीष्टका प्रेरितहरूले (यहूदा इस्करियोट बाहेक) राज्य आएको देखेछन्;

(२) यो शक्ति संग आउनेछ;

(३) पवित्र आत्मा आउनुभएपछि तिनीहरू आफैले शक्ति प्राप्त गर्नेछन् र ख्रीष्ट स्वर्गारोहण भएको धेरै दिन पछि तिनीहरूले "बप्तिस्मा" पाएका थिए। त्यसकारण, जब वस्तु (३) उत्पन्न भएको थियो, वस्तुहरू (१) र (२) तिनीहरूको पूर्ति हुने थियो।

h। तदनुसार, प्रेरित २ मा रेकर्ड गरिए अनुसार, जब पेन्टेकोस्टको दिन आयो, ख्रीष्टको स्वर्गारोहण भएको लगभग दस दिन पछि, र प्रेरितहरू सबै एकै ठाउँमा सँगै थिए, निम्न नाटकीय घटनाहरू घट्यो:

(१) "... अचानक स्वर्गबाट एउटा शक्तिशाली बतासको आवाज आयो," प्रेरितहरू बसेका सबै घर भरियो।

(२) "अनि तिनीहरूसामु आगोको जस्तै जिब्रो फुटेको देखियो; र ... तिनीहरू प्रत्येकमा बस्यो।"

(३) "अनि तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले भरिएका थिए, र आत्माले उनीहरूलाई वचन दिएझैं अन्य भाषाहरू [अन्य भाषाहरू] बोल्न थाले।"

i अनि प्रेरित पत्रुस, जसलाई "स्वर्गको राज्यका साँचोहरू" दिइएको थियो, उसले सुरुको दिनको मुख्य सम्बोधन यरूशलेम सहरमा सुनायो, जहाँ तिनीहरूको पहिलो श्रम लामो समयको लागि हुनेछ। त्यस दिन "करिब तीन हजार आत्माहरू" प्रतिक्रिया दिए। र त्यस दिनदेखि "परमप्रभुले मुक्ति पाएकाहरूलाई मण्डलीमा दिनहुँ थप्नुभयो" (प्रेरित २:२७, नयाँ किंग जेम्स संस्करण)। त्यसैले, पेन्टेकोस्टको दिनमा "चर्च" स्थापना भएको थियो; "स्वर्गको राज्य" आएको थियो। र प्रेरित २:२२-४० को पत्रुसको पेन्टेकोस्ट उपदेशमा हाम्रो वर्तमान अध्ययनसँग सान्दर्भिक थप बुँदाहरू थिए।

j आफ्नो प्रवचनमा, प्रेषित पत्रुसले ख्रीष्टलाई "बौरी उठाइएको" (मरेकाहरूबाट) र स्वर्गमा परमेश्वरको दाहिनेतिर उचालिएको घोषणा गर्नुभयो। कि उसले पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा पाएको थियो, त्यो दिन देखेका र सुनेका चमत्कारी अभिव्यक्तिहरूको लागि जिम्मेवार; र उहाँ "परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुहुन्छ जबसम्म उहाँका शत्रुहरूलाई उहाँको खुट्टाको पाउदान बनाइँदैन - येशूलाई "प्रभु र ख्रीष्ट दुवै" बनाइएको थियो (प्रेरित २:२२-३६)।

अन्त्य हुने अन्तिम शत्रु मृत्यु हो [मरेकाहरूको विश्वव्यापी पुनरुत्थान (प्रकाश २०:१३-२०) र जीवित सन्तहरूको शरीरलाई अविनाशी र अमर व्यक्तिहरूमा रूपान्तरण गरेर (१ कोरिन्थी १५:५०-५७)। ... र जब सबै कुराहरू उहाँको अधीनमा छन्, तब पुत्र पनि उहाँको अधीनमा हुनेछ जसले सबै कुराहरू उहाँको अधीनमा राख्यो, ताकि परमेश्वर सबैमा सबै हुनुहुनेछ" - जसरी पिताले पुत्रलाई वर्तमानको लागि बनाउनुभएको छ। - "स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार सहित" (मती २८:१८) - "स्वर्गदूतहरू र अख्तियारहरू र शक्तिहरू उहाँको अधीनमा बनाइएका छन्" (१ पत्रुस ३:२२)।

यसको मतलब ख्रीष्टले अब कुनै पनि अर्थमा शासन गर्नुहुनेछैन भन्ने होइन, किनकि "परमेश्वर र थुमा [ख्रीष्ट] को सिंहासन त्यहाँ हुनेछ [अर्थात्, 'पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेममा, स्वर्गबाट तल आउँदैछ'। 'नयाँ पृथ्वी'] र उहाँका सेवकहरूले उहाँको सेवा गर्नेछन्; ... र तिनीहरूले सदासर्वदाको लागि शासन गर्नेछन्" (प्रकाश २२:३-५) - तिनीहरू पनि उहाँसँग जस्तै सह-राज्यकर्ता भएका छन्, हेर्नुहोस् ३:२१; cf २ तिमोथी २:१२)। यद्यपि उहाँ अहिले जस्तै पितासँग सह-प्रतिनिधि हुनुहुनेछ (प्रकाश ३:२१), उहाँको शासनलाई अहिलेको रूपमा ईश्वरीय शासनका सबै शत्रुहरूमाथि विजय हासिल गर्ने जिम्मेवारीले छुट्याइनेछैन - त्यो असाइनमेन्ट पहिले नै भइसकेको थियो। पूरा भयो।

k। पेन्टेकोस्टको उपदेशमा, प्रेरित पत्रुसले भजन 16:8-10 मा दाऊदबाट पनि उद्धृत गरे, र त्यसपछि निम्नानुसार टिप्पणी गरे:
 "भाइहरू, म तिमीहरूलाई कुलपिता दाऊदको बारेमा स्वतन्त्र रूपमा भन्न सक्छु, कि उहाँ दुवै मर्नुभयो र गाडियो, र उहाँको चिहान आजको दिनसम्म हामीसँग छ। त्यसैले एक अगमवक्ता [इसाएलका राजा] भएकोले, र परमेश्वरले उहाँलाई शपथ लिएर उहाँको कम्मरको फलबाट एक जनालाई आफ्नो सिंहासनमा राख्नुहुनेछ भनी उहाँलाई थाह छ। ख्रीष्टको पुनरुत्थानको यो कुरालाई पहिले नै देखेर, कि न त उहाँ ['उहाँको आत्मा' v. 27] हेडिसमा छोडिनुभयो, न त उहाँको शरीरले भ्रष्ट देख्नुभयो। यो येशूलाई परमेश्वरले उठाउनुभयो, जसबाट हामी सबै [पत्रुस र अन्य। प्रेषितहरू] साक्षी हुन्। यसकारण परमेश्वरको दाहिने हातबाट उचालिएको हुनाले, र पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा पाएर उहाँले यो खन्याउनुभयो, जुन तिमीहरूले देख्छौ र सुन्छौ" (प्रेरित २:

अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौरिउठाउनुभयो र उहाँलाई दाऊदको सिंहासनमा "स्थापित" गर्न उहाँलाई आफ्नै दाहिने हातमा सास फेर्नुभयो, माथिको अनुसार दाऊद र आमा मरियम दुवैलाई प्रतिज्ञा गरिएको थियो। उसको शारीरिक शरीरको हो (लूका 1:16-33)।

यदि यो अनौठो लाग्न सक्छ किनभने दाऊदले पृथ्वीमा शासन गरे, र ख्रीष्टले स्वर्गबाट शासन गर्नुहुनेछ, यो मान्यता हुनुपर्छ कि अधिकार र स्थान "सिंहासन" शब्दले संकेत गरेको छैन। निम्नलाई ध्यान दिनुहोस्: "अब यिशैका छोरा दाऊदले इस्राएलमा शासन गरे। र तिनले इस्राएलमा शासन गरेको समय चालीस वर्ष थियो; तिनले हेब्रोनमा सात वर्ष शासन गरे, र यरूशलेममा तेतीस वर्ष शासन गरे। र उनको एक राम्रो उमेरमा मृत्यु भयो। उमेर, ... र तिनको सट्टामा तिनका छोरा सुलेमानले शासन गरे" (1 इतिहास 29:26-28)। साथै: "त्यसपछि सुलेमान आफ्नो बुबा दाऊदको सट्टा राजाको रूपमा यहोवाको सिंहासनमा बसे" (पद ३३) - र यरूशलेममा सोलोमनले शासन गरे।

सुलेमानको सिंहासन यहोवाको सिंहासन थियो, जुन तिनले आफ्नो पिता दाऊदको सट्टामा कब्जा गरे। त्यसकारण, दाऊदको सिंहासन परमेश्वरको सिंहासन थियो, जसमा उनी पहिले हेब्रोनमा, त्यसपछि यरूशलेममा बसेका थिए। र येशूले स्वर्गमा बस्नुहुने सिंहासन परमेश्वरको सिंहासन हो। जसलाई उसले आफ्नो दाहिने हातमा संयुक्त रूपमा ओगटेको छ - जहाँ "उनको राज्यको अन्त्य हुनेछैन," कुमारी मरियम (लूका १:३३) को प्रतिज्ञा अनुसार, यद्यपि यसको पार्थिव चरण समाप्त हुनेछ, पहिले नै उल्लेख गरिएझैं। ।

l जसरी सोलोमन दाऊदका छोरा थिए र उनको सिंहासनका उत्तराधिकारी थिए, त्यसरी नै धेरै वर्षपछि ख्रीष्ट पनि शरीर अनुसार हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टले कब्जा गर्नु अघि दाऊदको सिंहासनमा अन्तिम कब्जाकर्ता यहोयाचिन (2 राजाहरू 24:8) थिए - जसलाई जेकोनिया (1 इतिहास 3:16), र कोनियाह (यर्मिया 22:24) पनि भनिन्छ - जसलाई राजा नबूकदनेसरले बेबिलोनी कैदमा लगेका थिए। 597 ईसा पूर्व, जहाँ उनको लगभग 37 वर्ष पछि मृत्यु भयो। नबूकदनेसरले उनको ठाउँमा सिदकियाह, एक भाइ तर छोरा होइन, जसले पछि विद्रोह गरे र पनि बेबिलोनी कैदमा लगियो (2 इतिहास 36:10-21)। अनि अगमवक्ता यर्मियालाई, परमेश्वरले कोनियाको बारेमा भन्नुभयो: "तिमीलाई यो निःसन्तान मानिस लेख्नुहोस्, एक मानिस जसले आफ्नो दिनमा उन्नति गर्नेछैन; किनकि दाऊदको सिंहासनमा बसेर, र यहूदामा शासन गर्ने उनको सन्तानको कुनै पनि मानिसको उन्नति हुनेछैन।" (यर्मिया 22:30)।

कुनै समृद्धि नभएको अर्थमा उहाँ निःसन्तान हुनुहुन्थ्यो, किनकि कैदमा उहाँको एउटा छोरा शाल्टिएल थियो, जो येशूका पुर्खाहरूमध्ये एक थिए (मती 1:12-16); तर उनी "दाऊदको सिंहासनमा बसेर यहूदामा शासन गर्ने" कुनै सन्तान नभएको अर्थमा निःसन्तान थिए। यद्यपि ख्रीष्ट स्पष्ट रूपमा डेभिडको सिंहासनमा उहाँको उत्तराधिकारी हुनुभयो, परमेश्वरको आदेश अनुसार उहाँले यहूदामा होइन, तर स्वर्गमा शासन गर्नुभयो, र यहूदा र यरूशलेममा दाऊदको सिंहासनमा शासन गर्ने उद्देश्यका लागि पृथ्वीमा कहिल्यै फर्कने छैन जुन आज धेरैले सिकाउँछन्।

m यसबाहेक, ख्रीष्ट "मल्कीसेदेकको आदेश पछि सदाको लागि प्रधान पूजाहारी" हुनुहुन्थ्यो (हिब्रू ६:२०), पहिले नै सिकिएझैँ (माथिको पृष्ठ २), उहाँ राजा र पुजारी दुवै हुनुहुन्थ्यो, किनभने मल्कीसेदेक "सालेमका राजा [पछि यरूशलेम भनियो], सर्वोच्च परमेश्वरको पुजारी" (हिब्रू ७:१)। र जकरिया 6:12-13 मा, ख्रीष्टको भविष्यसूचक मानिन्छ, यो भनिएको छ कि "उनी आफ्नो सिंहासनमा पुजारी हुनेछन्।" यद्यपि, "यदि उहाँ पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो भने, उहाँ पुजारी हुनुहुन्नथ्यो" (हिब्रू 8:4), र पृथ्वीमा "दुःख" हुनु अघि र "हिब्रू 5:7-10) मा प्रवेश गर्नु अघि पुजारी बनाइएको थिएन। घुम्तो [अर्थात्, स्वर्गमा]" (हिब्रू ७:१७-२०)। यसको मतलब उहाँ अझै राजा हुनुभएन, र त्यसकारण दाऊदको सिंहासनमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ स्वर्गमा आरोहण नहुँदासम्म - जहाँ उहाँ अझै हुनुहुन्छ,

n त्यो अगमवक्ता दानियलले भविष्यवाणी गरेको कुरासँग मिल्दोजुल्दो छ, अर्थात्, उसको आरोहण र राज्य प्राप्त गर्ने, यसरी: "मैले रातको दर्शनमा देखें, र हेर, स्वर्गका बादलहरूसँगै मानिसको पुत्र जस्तो एक जना आएका थिए। प्रेरित 1:9-11], र उहाँ पुरातन दिनहरूमा पनि आउनुभयो, र तिनीहरूले उहाँलाई उहाँको सामु ल्याए। अनि त्यहाँ उहाँलाई प्रभुत्व, महिमा, र राज्य दिइयो, कि सबै मानिसहरू, राष्ट्रहरू र भाषाहरू। उहाँको सेवा गर्नुपर्छ: उहाँको शासन एक अनन्त शासन हो, जो बितेर जानेछैन, र उहाँको राज्य जो नष्ट हुनेछैन" (दानियल 7:13-14)।

o यो दृष्टान्तसँग पनि मेल खान्छ कि येशूले उहाँको कूसीकरण अघि अन्तिम हप्ताको लागि यरूशलेम नजिकै आउँदा बोल्नुभयो, लुका 19:11-30 मा लिपिबद्ध रूपमा, यद्यपि पछिल्लोले माथिको भन्दा बढी विवरणहरू समावेश गर्दछ। किनभने उहाँले यो बोल्नुभयो "किनकि उहाँ यरूशलेमको नजिक हुनुहुन्थ्यो, र किनभने तिनीहरूले सोचेका थिए कि परमेश्वरको राज्य तुरुन्तै देखा पर्नेछ" - लोकप्रिय अवधारणा हो कि यो एक पार्थिव राज्य हुनेछ, कि रोम मसीह द्वारा पराजित हुनेछ, जो हुनेछ। इजरायलमा राज्य पुनर्स्थापना गर्नुहोस्, यसलाई विश्वव्यापी बनाउनुहोस्, र 600 भन्दा बढी वर्ष पछि यरूशलेममा फेरि दाऊदको सिंहासन कब्जा गर्नुहोस्, जुन उहाँको स्वर्गारोहणको समयसम्म ख्रीष्टका आफ्नै प्रेरितहरूले साझा गरेको हुन सक्छ (प्रेरित १:६)।

"त्यसैले, उसले भन्यो, एक निश्चित कुलीन मानिस टाढाको देशमा गए, आफ्नो लागि एक राज्य प्राप्त गर्न, र फर्कनेछ" (vs. 11-12) - (दानिएलको दर्शनमा फिर्ता समावेश नगरिएको); र फर्केपछि, उसले आफ्ना सेवकहरू र आफ्ना शत्रुहरू दुवैसँग हिसाब राखेको थियो (पद १३-३०)।

ख्रीष्ट आफैं कुलीन हुनुहुन्थ्यो, स्वर्गको टाढा देश, र फिर्ता उहाँको दोस्रो आगमन हुनेछ - "लामो समय" पछि जस्तै आंशिक रूपमा समान दृष्टान्तहरूमा वर्णन गरिएको छ (लूका 20:9; मत्ती 25:19); साथै उहाँको फिर्ताको हिसाबले संसारको अन्त्यमा अन्तिम र विश्वव्यापी न्याय हुनेछ, धर्मीहरूलाई इनाम र दुष्टहरूलाई अनन्तकालमा अनुभव हुने सजायको साथ।

प्रेरित पावलले त्यसलाई "उहाँको प्रकटीकरण र उहाँको राज्य" (२ तिमोथी ४:१) - अर्थात् उहाँको राज्य र उहाँको स्वर्गीय महिमामा उहाँको उपस्थिति र प्रकटीकरणको रूपमा बोल्दछ। म्याथ्युले यसलाई यसरी बताउँछन्: "तर जब मानिसको पुत्र आफ्नो महिमामा आउनेछ, र सबै स्वर्गदूतहरू उहाँसँग, तब उहाँ आफ्नो महिमाको सिंहासनमा बस्नुहुनेछ [पहिले प्राप्त गरिएको], र उहाँको अगाडि सबै राष्ट्रहरू भेला हुनेछन्"। (अर्थात्, न्यायको लागि) - जब दुष्टहरू "अनन्त दण्डमा जान्छन्: तर धर्मीहरू अनन्त जीवनमा" (२५:३१-३२, ४६) - "अनन्त जीवन" स्वर्गीय चरणमा धर्मीहरूको अनुभव हो। राज्यको, र आगोको तालमा दुष्टको "अनन्त दण्ड"।

ख्रीष्टले उहाँको मृत्यु, पुनरुत्थान र स्वर्गारोहण पछि स्वर्गमा आउँदा चाँडै नै राज्य प्राप्त गर्नुहुनेछ भनी देखाइएका अन्य धर्मशास्त्रहरूले सङ्केत गर्दछन्, जब उहाँले "स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार" प्राप्त गर्नुहुनेछ (मत्ती २८:२८)। 19), र उहाँको स्वर्गारोहण पछि पेन्टेकोस्टमा पहिले नै पूरा भएको रूपमा संकेत गरिएको थियो। त्यसोभए, यसको मतलब यो हो कि त्यस पछि कुनै पनि राज्यलाई भविष्यको राज्यको सन्दर्भमा (जस्तै प्रेरित 14:23; 2 तिमोथी 4:1, 18; र 2 पत्रुस 1:11, पहिले नै उल्लेख गरिएको छ) पृथ्वीमा होइन। उहाँको पहिलो र दोस्रो आगमनको बीचमा, तर आउने संसारमा स्वर्गीय महिमामा यसको अनन्त निरन्तरताको लागि - कहिले र कहाँ "परमेश्वरका मानिसहरूको लागि एक शबाथ विश्राम रहन्छ" हिब्रू 4:8) - को सातौँ-दिनको शबाथ द्वारा पूर्वनिर्धारित। शरीर अनुसार इस्राएल,

अन्तिम अवलोकनहरू

1. ख्रीष्ट र उहाँको मृत्यु सम्म शबाथ (सुसमाचार)।

ख्रीष्ट पृथ्वीमा जिउनुभयो र मर्नुभयोमोसेसको पुरानो करार कानून अन्तर्गत, र उहाँ र उहाँका चेलाहरूले सातौँ-दिन, Decalogue को शबाथ राख्नुभयो, यद्यपि कहिलेकाहीं उहाँ र तिनीहरूले यसको अभिप्रेत प्रतिबन्धहरूको परम्परागत यहूदी व्याख्याहरू उल्लङ्घन गरे - उहाँ ईश्वरीय रूपमा मानव जस्तै, र यसको ईश्वरीय अभिप्राय थाहा पाएर, आफूलाई "शबाथको स्वामी" (मर्कूस 2:28; लूका 6:5) घोषणा गरे।

तर पहिले नै कागजात रूपमा, उनको मृत्युमा पुरानो करारको कानून खारेज गरियो र उसको बगाएको रगत नयाँ करारको रगत थियो, जसले शबाथ आदेशलाई पुरानो करारको Decalogue को अन्य नौ आज्ञाहरूमा समावेश गरेको थिएन, कारणहरूका लागि जुन पहिले नै थियो। नोट गरिएको छ। हप्ताको पहिलो दिनमा भएको उहाँको पुनरुत्थान पछि, त्यो दिन चित्रित हुन थाल्यो।

2. उहाँको पुनरुत्थान पछि प्रदर्शित हप्ताको पहिलो दिन (प्रकाश मार्फत सुसमाचार)।

पुनरुत्थान आइतबार, बैरिउठ्नुभएको ख्रीष्ट मरियम मग्डालिनी, महिलाहरूको समूह, प्रेरित पत्रुस, इम्माउसको बाटोमा दुई चेलाहरू र उहाँका सबै प्रेरितहरूकाहाँ देखा पर्नुभयो, थोमा बाहेक, जो त्यस समयमा अरूहरूबाट अनुपस्थित थिए, तर उपस्थित थिए। एक हप्ता पछि जब येशूले आफ्नो अर्को रेकर्ड गरिएको उपस्थिति देखाउनुभयो।

पेन्टेकोस्टको दिन, जब राज्य आयो जुन जोन द ब्याप्टिस्ट द्वारा प्रचार गरिएको थियो र त्यसपछि येशू "हातमा," हप्ताको पहिलो दिन थियो - निस्तार-चाड हप्ताको पचास दिन पछि (लेवी 23:15-16)। र त्यस पछि, जब करिब तीन हजारले बप्टिसमा लिए र ख्रीष्टका चेलाहरूको संख्यामा थपिए, "तिनीहरू प्रेरितहरूको शिक्षा र सङ्गतिमा, रोटी भाँच्ने र प्रार्थनामा दृढतापूर्वक लागिरहे" (प्रेरित 2:42) - "साथै। रोटी तोड्ने सन्दर्भमा स्पष्ट रूपमा "प्रभुको भोज" (1 कोरिन्थी 11:20), ख्रीष्टद्वारा उहाँको मृत्युको अघिल्लो रात स्थापना गरिएको (मत्ती 26:26-28; मर्कूस 14:22-24; लूका 22) मा भाग लिनुलाई संकेत गर्दछ। : १९-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)।

प्रेरित २०:६-७ मा, हामीसँग पावल र तिनको कम्पनीको रेकर्ड छ, जो सात दिन अघि त्रोआसमा आइपुगेका थिए र "हप्ताको पहिलो दिनसम्म बसेका थिए, जब हामी रोटी भाँच्न भेला भएका थियौं, [र] पावलले उनीहरूसँग [चेलाहरूसँग] कुराकानी गरे। त्रोआस], भोलि प्रस्थान गर्ने इरादा" - हप्ताको पहिलो दिन "रोटी भाँच्न" वा प्रभुको भोज खानको लागि एकसाथ भेला हुने साप्ताहिक अभ्यासलाई संकेत गर्दछ।

१ कोरिन्थी १६:१-४ मा, हामीसँग प्रेरित पावलले कोरिन्थका सन्तहरूलाई निर्देशन दिनुभएको छ, जसरी उनले गलातियाका मण्डलीहरूलाई दिएका थिए, यरूशलेममा खाँचोमा परेका सन्तहरूका लागि सङ्कलन गर्न, यसो भन्दै: "हप्ताको पहिलो दिन [शाब्दिक रूपमा, 'हरेक। हप्ता'] तपाईंहरू प्रत्येकले उसको छेउमा भण्डारमा राख्नु दिनुहोस् [हुनसक्छ, अझ सही रूपमा, आफैले कोषमा राख्नु पर्छ, त्यो छुट्टै कोषमा छ], जसरी उसले समृद्धि पाउन सक्छ, म लिन आउँदा कुनै सङ्कलन नहोस्। वा "यरूशलेममा तपाईंको इनाम पठाउनुहोस्" - यसको अर्थ यो हो कि तिनीहरूको योगदानहरू उहाँको आगमन अघि हप्ताको प्रत्येक पहिलो दिन बनाइन्छ, किनकि त्यस दिन क्रिश्चियन आराधनाको लागि नियमित रूपमा जम्मा हुन्छ। (विशेष गरी १ कोरिन्थी १६:२ को सन्दर्भमा

म्याकनाइट, अपोस्टोलिक एपिस्टलहरू, र म्याकगार्वे र पेन्डलटन, थेसलोनिकीहरू, कोरिन्थीहरू, गलाटियनहरू र रोमीहरू हेर्नुहोस्।)

प्रकाश १:९ मासम्भवतः AD 96 को बारेमा लेखिएको, प्रेरित यूहन्नाले "प्रभुको दिनमा आत्मामा" (ते कुरियाके हेमेरा) पात्मोस टापुमा निर्वासनमा पहिलो दर्शन गर्दा, प्रारम्भिक ईसाईहरूले पहिलो दिनको रूपमा बुझेका थिए। हप्ताको, "आठौं दिन" पनि भनिन्छ - यहूदी सब्बथ पछिको दिन, सातौं दिन। तिनीहरूका लागि यो ख्रीष्टको पुनरुत्थानको सम्झनाको दिन थियो, जसरी "प्रभुको भोज" ख्रीष्टको मृत्युको सम्झनामा भोज थियो; र तिनीहरू "प्रभुको दिन" मा "प्रभुको भोज" अवलोकन गर्न भेला भए - तिनीहरूको "प्रभु" ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो, र उहाँ एकलै।

त्यो प्रतिष्ठित ईसाईहरू

(क) धार्मिक रूपमा बोल्ने यहूदीहरूबाट, जसको साप्ताहिक उपासना सम्मेलनको दिन शनिबार थियो, तिनीहरूको शबाथ, एकातिर,

(ख) अर्कोतर्फ मूर्तिपूजकहरूबाट, जसको इजिप्ट र एसिया माइनरमा समान वाक्यांश थियो, *te sebeste herma*, महिनाको पहिलो दिन, रोमन सम्राट, सीजरको सम्मानमा, जसलाई तिनीहरूले ईश्वरीय रूपमा पूजा गर्थे। ग्रीक शब्द सेबास्टे, ख्रीष्टका ईसाईहरूले प्रयोग गरेको कुरियाकेको प्रतीक। (बाइबलको अनुवादकको शब्दकोश, भोल्युम KQ, p.152 हेर्नुहोस्)।

सेबास्टे *sabastos* को genitive हो, *sebas* बाट, जसको अर्थ आदरणीय विस्मय हो, र *sebazomai* को ज्ञाता हो, पूजा गर्न को लागी, र *sebasma*, पूजा को एक वस्तु हो। त्यसोभए, अन्तिम विश्लेषण र विशेष प्रयोगमा, क्रमशः ख्रीष्ट र सिजरमा लागू गरिएका दुई शब्दहरू समान थिए। र ख्रीष्टलाई प्रभुको रूपमा विश्वास गर्नेहरूले सीजरलाई यसरी स्वीकार गर्न सकेनन्, प्रायः क्रिस्चियनहरूका लागि सबैभन्दा गम्भीर सतावटको परिणाम - जुन उनीहरूले एसिया माइनरमा भोग्न थालेका थिए जब जोनलाई पाटमोस टापुमा निर्वासनमा परेको थियो, जहाँ उनले लेखे। एसियाको रोमी प्रान्त (एसिया माइनरको पश्चिमी भागमा, अहिले टर्कीमा) सात मण्डलीहरूको तुरुन्त सुधार र प्रोत्साहनको लागि ख्रीष्टको आदेशमा प्रकाशको पुस्तक।

दोस्रो क्रिस्चियन शताब्दीको दशकहरूका उद्धारणहरूको निम्न अंशहरूले "हप्ताको पहिलो दिन" को लागि "प्रभुको दिन" को प्रयोग प्रदर्शन गर्नेछ, जुन दिन ख्रीष्टको मृत्युबाट पुनरुत्थान भएको छ, र प्रारम्भिक ईसाईहरूको साप्ताहिक सम्मेलनको दिन - यसको सट्टा। "प्रभुको दिन" (१ कोरिन्थी ५:५; २ कोरिन्थी १:१४; १ थेसलोनिकी ५:२; २ पत्रुस ३४:१०), जब प्रभु येशू ख्रीष्ट पृथ्वीमा समयको अन्त्यमा फर्किनुहुन्थ्यो। सार्वभौमिक पुनरुत्थान र मानवजातिको न्याय, हाम्रो दिनमा केहीले दाबी गरे अनुसार।

दिडचे: "... प्रभुको प्रत्येक प्रभुको दिनमा सँगै आउनुहोस्, रोटी खानुहोस्, र धन्यवाद दिनुहोस्" (१४:१) - पहिलो वा दोस्रो शताब्दीको सुरुमा

नोट: द इन्टरप्रिटरको डिक्शनरी अफ द बाइबल, भोल्युम। KQ, p। 152, यो बताउँछ, हाम्रो लागि, जिज्ञासु शब्दको अर्थ "परमप्रभुको दिनमा पूजाको लागि भेट्नु - उहाँको विशेष दिन।" शबाथको विपरीत।" त्यो व्याख्या निम्न विचारहरू द्वारा पुष्टि हुन्छ:

यद्यपि प्रकाश १:९ मा "परमप्रभुको दिन" भन्ने अभिव्यक्ति he kuriake hemera हो, यो दिन शब्दलाई छोड्न सामान्य भयो, यसलाई सन्दर्भबाट बुझ्न छोडेर, विशेषण "लर्ड्स" वास्तवमा एक संज्ञाको रूपमा प्रयोग हुन थाल्यो। "आइतबार" वा "हप्ताको पहिलो दिन।" जुन Didache बाट माथिको उद्धरण मा मामला छ। "यसैले आधुनिक ग्रीकमा आइतबार वा हप्ताको पहिलो दिनको लागि शब्द कुरियाके हो। यो प्रयोग प्रारम्भिक मितिमा राम्रोसँग स्थापित भएको थियो, क्रिश्चियन ल्याटिन शब्दको लागि आइतबारको लागि डोमिनिका थियो, ग्रीकको सही अनुवाद, 'लर्ड्स।' आधुनिक रोमान्स भाषाहरूमा आइतबारको लागि शब्द यस प्रयोगबाट व्युत्पन्न भएको हो - डोमिनिका (इटालियन), डोमिङ्गो (स्पेनिश), र डिमान्चे (फ्रान्सेली)। (एभरेट फर्ग्युसन, प्रारम्भिक क्रिश्चियन्स स्पिक, p.71।)

इग्राटियस: "... अब शबाथ पालन गर्दैन तर प्रभुको दिन अनुसार जिउनु, जसमा हाम्रो जीवन पनि उहाँद्वारा उत्पन्न भयो ..." (म्याग्नेसियन 9) - 110 ईस्वी

बर्नाबास: "यसकारण हामी [क्रिश्चियनहरूले] आठौँ दिनलाई खुशीसाथ मनाउँछौं, जसमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नुभयो र जब उहाँ स्वर्गमा देखा पर्नुभयो" (15:8f) - लगभग 130 ईस्वी

नोट: यदि प्रेरित 1:3 को 40 दिनहरू पुनरुत्थान र स्वर्गारोहण दिनहरू बाहेक थिए, जुन सम्भव छ, तब उहाँको स्वर्गारोहण पनि हप्ताको उही दिन उहाँको पुनरुत्थान भएको थियो - "आठौँ" (= "पहिलो"), जस्तै। बर्नाबासको उद्धरणमा संकेत गरिएको छ।

3. पेन्टेकोस्ट पछि ईसाई र शबाथ(को माध्यमबाट कार्य गर्दछ

पत्रहरू)।

क्रिश्चियनहरूले हप्ताको पहिलो दिनलाई तिनीहरूको आफ्नै विशिष्ट आराधनाको लागि नियमित सभाको दिनको रूपमा मनाउने गरे पनि, यहूदी इसाईहरू सामान्यतया अझै पनि यहूदीहरू जस्तै चलन र संस्कृतिको कुराको रूपमा बाँचिरहेका थिए जुनसुकै सन्दर्भमा {यस} ईसाई सिद्धान्तहरूसँग बाझिएको थिएन। साथै, प्रेरित पावल; जुनसुकै मानिसहरूको रीतिरिवाज वा संस्कृतिसँग मेल खान्छ - चाहे

(क) यहूदीहरू वा यहूदी धर्म परिवर्तन गर्नेहरू, जो मोशाको व्यवस्था अनुसार जीवन बिताए, ताकि उहाँले तिनीहरूलाई ख्रीष्टको लागि प्राप्त गर्न सकून्।

(ख) गैर-यहूदीहरू, जो त्यो व्यवस्था बिना थिए (यद्यपि ख्रीष्टको लागि आफैं कानूनविहीन थिएनन्), ताकि उहाँले तिनीहरूलाई ख्रीष्टको लागि पनि प्राप्त गर्न सकून्।

(ग) जसलाई उहाँले "कमजोर" भन्नुभयो, ताकि उहाँले तिनीहरूलाई पनि प्राप्त गर्न सकोस् (१ कोरिन्थी ९:१९-२३)।

उदाहरणका लागि, पावलले गन्ती ६:१-२१ मा पाइने नाजिरको भाकलको सन्दर्भमा मोशाको व्यवस्था पालन गरे (प्रेरित १८:८; २१:१७-२६ हेर्नुहोस्)। तिनले आधा यहूदी तिमोथीलाई यहूदी र गैरयहूदी समाजमा स्वीकार्य बनाउन खतना गरे (प्रेरित १६:१-३)। तर उनले गैर-यहूदी टाइटसको खतना गर्न अस्वीकार गरे जब एक यहूदी गुटले गैरयहूदी धर्म परिवर्तन गर्नेहरूलाई खतना गर्न कोसिस गरिरहेको थियो (गलाती 2:1-5; cf। प्रेरित 15:1-31)। यद्यपि उहाँले यहूदी इसाईहरूलाई आफ्ना छोराछोरीहरूलाई प्रथाको रूपमा खतना नगर्न सिकाउनुभएन (प्रेरित 21:17-26, पहिले नै उद्धृत गरिएझैं) - तर सिकाउनुभयो कि "ख्रीष्ट येशूमा न खतनाले केही फाइदा गर्छ, न खतना; तर विश्वास। [ख्रीष्टमा] प्रेमद्वारा काम गर्ने" (गलाती 5:6) - जुन सिद्धान्त उहाँले व्यापक रूपमा लागू गर्नुभयो, यसो भन्नुभयो, "यसकारण कसैले मासु वा पेयमा तिमीहरूको न्याय नगरोस्,

सुसमाचार पहिले यहूदीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो, र त्यसपछि अन्यजातिहरूलाई (रोमी १:१६)। र यहूदीहरूलाई यो पहिले यरूशलेममा प्रचार गरिएको थियो, मन्दिरमा मात्र होइन, प्रेरितहरूद्वारा, तर अरूहरूद्वारा सहरका सभाघरहरूमा पनि। पछिल्लोको एउटा उल्लेखनीय उदाहरण थियो कि स्टीफनद्वारा "लिबर्टाइनहरू, र साइरेटियनहरू, र अलेक्जान्द्रियाहरू, र तिनीहरूको सिलिसिया र एसिया" (प्यालेस्टाइन बाहिरका यहूदीहरूको सभाघर) सभाघरमा, जसले उहाँसँग विवाद गरे। तर "उहाँले बोलेको बुद्धि र आत्माको सामना गर्न सक्नुभएन।" तैपनि तिनीहरूले उहाँलाई "परिषद" (सन्हेड्रिन) मा ल्याउन सफल भए, र उहाँलाई पहिलो इसाई शहीदको रूपमा ढुङ्गाले हानेर मार्न सफल भए। यो सम्भव छ कि टार्ससका शाउल, जो पछि धर्म परिवर्तन गरी प्रेरित पावल बने, त्यो सभाघरका थिए, किनभने तिनी किलिसियाका थिए र ढुङ्गाले हिकार्उनेहरूको लुगा समातेका थिए। (प्रेरित ६:८ - ८:१; २२:३-२१ हेर्नुहोस्)।

पावल अन्यजातिहरूका लागि प्रेरित बनेपछि, जब एक शहरमा जहाँ यहूदी सभाघर थियो, उहाँ पहिले त्यहाँ जानुहुन्थ्यो (किनभने सबै यहूदीहरू र सबै अन्यजातिहरूले ख्रीष्टको सुसमाचार सुन्ने र पालन गर्ने अवसर पाउने परमेश्वरको इच्छा थियो)। र यसरी क्रिस्चियनहरू बन्नुभयो, र अन्यजातिहरू प्रायः प्रारम्भिक रूपमा यहूदी सभाघर सेवाहरूमा भाग लिने ईश्वर-भक्तहरू मार्फत पुग्नेछन् - जस्तै पिसिडियाको एन्टिओकमा (प्रेरित १३:१३-५१), आइकोनियममा (१४:१-७), थेस्सलोनिकामा (१७) :1-9), बेरियामा (17:10-14), कोरिन्थमा (18:1-17), एफिससमा, जहाँ उनले आफ्ना सहयोगीहरू, अक्विला र प्रिस्किलालाई आफ्नो फर्किएसम्म छोडे (प्रेरित 18:18-19: २०)। कतिपय अवस्थामा, क्रिस्चियनहरूले यसो गर्न अनुमति दिएसम्म सभाघर सेवाहरूमा भाग लिन जारी राखे, तर सम्भवतः तिनीहरूको आफ्नै प्रभुको दिन सेवाहरूको लागि केही सदस्यहरूको घरमा भेला हुने (cf. प्रेरित 18:7; रोमी 16:5; 1 कोरिन्थी 16:9 र फिलेमोन। १-२),

त्यसोभए, उल्लेख गरिएको कुरामा संलग्न सिद्धान्तहरू अनुसार, यदि एक यहूदी क्रिस्चियन व्यक्तिको रूपमा हप्ताको पहिलो दिनलाई "प्रभुको दिन" को रूपमा मनाउन मात्र चाहँदैनन्, जुन शबाथको अधीनमा भएको रूपमा विश्राम दिन आवश्यक थिएन। मोशा, र त्यस अर्थमा "हरेक दिन" लाई "उस्तै सम्मान" गर्न सकिन्छ, तर "सातौं दिन विश्राम र उपासनाको दिनको रूपमा" मनाउन जारी राख्न बाध्य महसुस भयो, उसलाई त्यसो गर्न निषेध गर्नु हुँदैन, तर उसले प्रयास गर्नु हुँदैन। यसको पालना अरूलाई बाँध्न - मासुको सन्दर्भमा उही कुरा सत्य हो, जुन अन्यजाति ईसाईहरूले विवेकको आरक्षण बिना खान सक्थे, कि यहूदी इसाईहरूले अझै पनि उसलाई नचाहिने भए पनि विरुद्धमा विरोध गर्न सक्छन् (रोमी 14:1-23)) - तथापि, कुन सिद्धान्त ऐच्छिक मामिलाहरूमा मात्र लागू हुन्छ - के स्वीकार्य छ, तर न आज्ञा गरिएको छ न निषेध गरिएको छ।

अर्कोतर्फ, यदि गैरयहूदी क्रिस्चियनहरूले आफूलाई दासत्वमा ल्याउन अनुमति दिइरहेका थिए (अर्थात्, पालन गर्न बाध्य छन्) जसबाट ख्रीष्टले यहूदीहरूलाई पनि मुक्त गर्नुभएको थियो ("शबाथ दिन" पालना सहित, कलस्सी २:१६), त्यो। प्रेरित पावलको लागि तिनीहरूको मुक्तिको बारेमा चिन्तित हुनुको कारण थियो - एक धेरै तुच्छ विश्वास (हेर्नुहोस् गलाती 4:8-10; 5:1-8, धेरै पहिले व्याख्या गरिएको)। तल्लो पङ्क्ति: "स्वतन्त्रताको लागि ख्रीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभयो [यस्तो सम्बन्धमा]: यसकारण दृढ रहनुहोस्, र बन्धनको जुवामा फेरि नपर्नुहोस्" (गलाती ५:१)।

यसैले, यद्यपि क्रिस्चियनहरूले दैनिक व्यक्तिगत भक्तिहरू गर्नुपर्छ, र कुनै पनि समय वा विभिन्न समयमा, वा दिनहुँ विस्तारित अवधिको लागि पनि उपासना र सम्पादनको लागि भेला हुन सक्छ, सम्भव छ र उचित लाग्न सक्छ, हप्ताको पहिलो दिन मात्र चित्रित गरिएको छ। तिनीहरूका लागि नयाँ नियमका शास्त्रहरूमा नियमित र साधारण सभाको दिनको रूपमा, "प्रभुको दिन" को रूपमा मनाइन्छ, जब "प्रभुको भोज" तिनीहरूको आराधनाको विशेष र थपिएको विशेषता हो।

परमेश्वरको सब्बथबाट अनुकूलित, धर्मशास्त्र खोज्दै। सेसिल एन राइट

प्रभुको दिन हप्ताको पहिलो दिन

.... "लर्ड्स डे वा हप्ताको पहिलो दिन" यस अवसरमा छलफलको लागि घोषणा गरिएको विषयवस्तु हो। पुरानो करारलाई बाटोबाट हटाइएपछि शबाथको दिन ईश्वरीय अख्तियारद्वारा बन्द भएको कारणले, मोशाको व्यवस्था अन्तर्गत पूजा गर्ने विशेष दिन बन्द भएकोले, र हामी नयाँ करार अन्तर्गत बाँचिरहेका छौं, अझ राम्रो प्रतिज्ञाहरूमा स्थापित भएकोले, प्रश्न उठ्छ: "के त्यहाँ ईसाई उपासनाको लागि नयाँ करारमा नामित पूजाको विशेष दिन छ?" यो ईसाई शबाथ होइन। नयाँ करारमा शबाथको दिनलाई ईसाईहरूको लागि विशेष उपासनाको दिनको रूपमा अलग गरिएको छ भनेर सिकाउने कुनै धर्मशास्त्र छैन; न त त्यहाँ कुनै धर्मशास्त्र छ जसले ख्रीष्टियनहरूलाई आराधना गर्नको लागि छुट्याइएको विशेष दिनलाई क्रिश्चियन सब्बथ भनिन्छ भनेर सिकाउँछ। प्रभुको दिन, वा हप्ताको पहिलो दिन, ईश्वरीय अख्तियारद्वारा कहिल्यै सब्बथ डे वा क्रिश्चियन सब्बथ भनिदैन। विशेष दिन छुट्टै राखिएको छ र प्रभुको दिन भनेर चिनिन्छ, कानून अन्तर्गत शबाथ दिनको विकल्प होइन। नयाँ करार साँचो अर्थमा पुरानो करारको विकल्प होइन; पुरानो करारले यसको उद्देश्य पूरा गर्यो र ख्रीष्टले यसलाई बाटोबाट हटाउनुभयो। त्यसपछि उहाँले नयाँ प्रतिज्ञाहरू, नयाँ उद्देश्यहरू, नयाँ आवश्यकताहरू, र उपासनाको लागि नयाँ दिनको साथ नयाँ करार दिनुभयो। यो ध्यानमा राख्नुपर्छ कि प्रभुको दिन वा हप्ताको पहिलो दिनले मोशाको व्यवस्था अन्तर्गत कुनै पनि दिन वा कुनै पनि दिनको स्थान लिँदैन। [जोड थपियो] नयाँ करार साँचो अर्थमा पुरानो करारको विकल्प होइन; पुरानो करारले यसको उद्देश्य पूरा गर्यो र ख्रीष्टले यसलाई बाटोबाट हटाउनुभयो। त्यसपछि उहाँले नयाँ प्रतिज्ञाहरू, नयाँ उद्देश्यहरू, नयाँ आवश्यकताहरू, र उपासनाको लागि नयाँ दिनको साथ नयाँ करार दिनुभयो। यो ध्यानमा राख्नुपर्छ कि प्रभुको दिन वा हप्ताको पहिलो दिनले मोशाको व्यवस्था अन्तर्गत कुनै पनि दिन वा कुनै पनि दिनको स्थान लिँदैन। [जोड थपियो] नयाँ करार साँचो अर्थमा पुरानो करारको विकल्प होइन; पुरानो करारले यसको उद्देश्य पूरा गर्यो र ख्रीष्टले यसलाई बाटोबाट हटाउनुभयो। त्यसपछि उहाँले नयाँ प्रतिज्ञाहरू, नयाँ उद्देश्यहरू, नयाँ आवश्यकताहरू, र उपासनाको लागि नयाँ दिनको साथ नयाँ करार दिनुभयो। यो ध्यानमा राख्नुपर्छ कि प्रभुको दिन वा हप्ताको पहिलो दिनले मोशाको व्यवस्था अन्तर्गत कुनै पनि दिन वा कुनै पनि दिनको स्थान लिँदैन। [जोड थपियो]

प्रभुको दिन, वा हप्ताको पहिलो दिन, विश्रामको दिन होइन। शबाथ इजरायलका सन्तानहरूको लागि विश्रामको दिन थियो, तर प्रभुको दिन कुनै अर्थमा यहूदी शबाथको रूपमा विश्रामको दिन होइन। पुरानो करार अन्तर्गत शबाथ दिनलाई मानिस र जनावरको विश्रामको दिनको रूपमा तोकिएको थियो; यो मिस्रको बन्धन र इजिप्शियन टास्कमास्टरहरूबाट छुटकाराको स्मरणीय दिन थियो; यो यहीवा र इस्राएलका छोराछोरीहरू बीचको एउटा चिन्ह थियो कि परमेश्वरले आफ्नो भलाइद्वारा इस्राएलका सन्तानहरूलाई मिश्रमा हुँदा तिनीहरूको अधीनमा परेको निरन्तर परिश्रमबाट छुटकारा दिनुभएको थियो। तिनीहरूले आराम गर्नु पर्ने थियो र आफ्ना छोराछोरीहरूलाई मिश्रको बन्धनबाट छुटकारा दिनु भएको परमेश्वरको भलाइको कारणले गर्दा उनीहरूसँग यो विश्रामको दिन थियो भनी बताउनुपर्ने थियो। नयाँ करार अन्तर्गत प्रभु मानिस र जनावरलाई शारीरिक विश्राम दिनु भन्दा पनि यो दिनको उच्च र पवित्र उद्देश्य छ। हामीले यस बिन्दुलाई यस समयमा विश्राम दिऔं, किनकि यसलाई यस भाषणमा थप ल्याइनेछ। तपाईंले शबाथको दिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गर्ने बारे सुन्नुहुने सबै बकबक र झगडाहरू ठाउँबाट बाहिर छन् र मानिसहरूको दिमागलाई भ्रमित गर्न र सत्यको विरुद्धमा पूर्वाग्रह गर्न मात्र काम गर्दछ।

नयाँ करारमा नयाँ कुराहरू

नयाँ करार यसको नाममा सत्य छ; यो यसको सबै भागहरूमा साँच्चै नयाँ छ। हामीसँग नयाँ करारमा समावेश गरिएका केही नयाँ कुराहरू याद गर्न बाँकी छ। शरीरमा हुँदा येशूका शिक्षाहरूलाई "नयाँ शिक्षा" भनिन्छ। (मर्कूस 1:27) ख्रीष्टले मोशाको कुनै पनि व्यवस्थालाई मानिसहरूमाथि लादनुभएन। माउन्टको उपदेशभरि उहाँले रब्बीहरूको परम्परा र व्याख्याहरूसँग आफ्नो शिक्षाको भिन्नता ल्याउनुहुन्छ; उहाँले व्यवस्था पूरा गर्नुभयो र त्यसपछि यसको सट्टामा केही नयाँ दिनुभयो। "उहाँले तिनीहरूलाई अख्तियारवालाको रूपमा सिकाउनुभयो, न कि तिनीहरूका शास्त्रीहरूको रूपमा।" (मत्ती 7:29) येशूले दिनुभएको यस्तो शिक्षा कहिल्यै भएको थिएन: प्रभु येशू ख्रीष्टको शिक्षाको तुलनामा कुनै नयाँ शिक्षा कहिल्यै भएको छैन। उहाँ बाबाको इच्छा प्रकट गर्न आउनुभयो, नयाँ करारमा व्यक्त गरिएको पिताको इच्छा। फेरि हामीसँग "नयाँ आज्ञा" (यूहन्ना १३:३४) छ, जसले प्रभुका जनहरूमाझ पहिले कहिल्यै सिकाइएको भन्दा उच्च स्तरको प्रेम व्यक्त गर्दछ। ईसाईहरू ख्रीष्टमा नयाँ प्राणीहरू हुन्। (२ कोरिन्थी ५:१७) पुराना कुराहरू बितिसकेका छन्, र सबै कुरा नयाँ हुन्छन्। मण्डली सबै राष्ट्रका धर्म परिवर्तन भएकाहरू मिलेर बनेको छ; यहूदीहरू र अन्यजातिहरू सुसमाचारद्वारा परिवर्तन भएका थिए र "एउटा नयाँ मानिस" मा गठन भएका थिए। (एफिप्सी २:१५) फेरि, हामी "नयाँ र जीवित बाटो" पढ्छौं। (हिब्रू 10:20) युवा ईसाईहरूलाई "ख्रीष्टमा नयाँ बच्चाहरू" भनिन्छ। (१ पत्रुस २:२) हामीसँग "नयाँ निस्तार चाड" छ। (१ कोरिन्थी ५:७) हामी "नयाँ बलिदानहरू" (१ पत्रुस २:५) अर्पण गर्छौं र परमेश्वरलाई "नयाँ प्रशंसा भेटीहरू" दिन्छौं (हिब्रू

१३:१५)। अगमवक्ता यशैयाले परमेश्वरका जनहरूलाई "नयाँ नाउँ" दिनुपर्छ भनी बताए। (यशैया ६२:२।) चेलाहरूलाई "एन्टियोकमा ख्रीष्टियनहरू पहिले" भनिएपछि यो भविष्यवाणी पूरा भयो। (प्रेरित ११:२६।) यसबाहेक, नयाँ करारमा हामीसँग "उपासनाको नयाँ दिन" छ (१ कोरिन्थी १६:१-२; प्रकाश १:१०), जुन हप्ताको पहिलो दिन वा प्रभुको दिन हो। नयाँ करारमा भएका सबै कुरा नयाँ छन् भनी देखिनेछ।

प्रभुका कुराहरू

नयाँ करारमा त्यहाँ धेरै चीजहरू छन् जुन प्रभुसँग सम्बन्धित छन् --- "प्रभुका चीजहरू।" यी मध्ये केही चीजहरूको उच्चारणले हामीलाई "प्रभुको दिन" को कदर गर्न मद्दत गर्नेछ। हामीले नयाँ नियममा "प्रभुको शरीर" (१ कोरिन्थी ११:२७-२९), "प्रभुको मृत्यु" (१ कोरिन्थी ११:२६), "प्रभुको टेबुल" (१ कोरिन्थी १०:२१), "प्रभुको भोज" (१ कोरिन्थी ११:२०), "प्रभुका चेलाहरू" (प्रेरित ९:१), "प्रभुको रगत" (१ कोरिन्थी ११:२७), "प्रभुको घर" (१ तिमोथी ३:१५), र "प्रभुको दिन।" (प्रकाश १:१०।) अरू कुराहरू प्रभुको हो भनेर उल्लेख गर्न सकिन्छ, तर यी कुराहरू देखाउन पर्याप्त छन् जब हामी "प्रभुको दिन" को बारेमा कुरा गर्छौं। कि हामीले यसलाई धेरै, धेरै अन्य महत्त्वपूर्ण चीजहरूको वर्गमा राख्दछौं जुन नयाँ करार अन्तर्गत प्रभुसँग सम्बन्धित छ। वास्तवमा, नयाँ करार प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा आयो; उहाँ राम्रो करारको मध्यस्थ हुनुहुन्छ। मोशा पुरानो करारको मध्यस्थ हुनुहुन्थ्यो, तर ख्रीष्ट नयाँ करारको मध्यस्थ हुनुहुन्छ। पुरानो करार जनावरहरूको रगतद्वारा छापिएको र पवित्र गरिएको थियो, तर नयाँ करार प्रभु येशू ख्रीष्टको रगतद्वारा छापिएको र पवित्र गरिएको छ। यो प्रभुको करार हो, मानिसको लागि उहाँको अन्तिम इच्छा र प्रमाण। यदि नयाँ करारमा उपासनाको नयाँ दिन तोकिएको थियो र यसलाई "प्रभुको दिन" भनिएन भने यो अनौठो हुनेछ। हामीलाई थाहा छ कि "दिन" बाइबलमा विभिन्न अर्थमा प्रयोग गरिएको छ, तर हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको रूपमा तोकिएको छ। s दिन र प्रारम्भिक ईसाईहरूले उपासनाको दिनको रूपमा मान्यता पाएका थिए। वास्तवमा, पेन्टेकोस्टदेखि हप्ताको पहिलो दिन प्रयोग गरिएको छ, नयाँ करार अन्तर्गत उपासनाको विशेष दिन।

हप्ताको पहिलो दिन

"हप्ताको पहिलो दिन" लाई पवित्र आत्माद्वारा "प्रभुको दिन" भनिएको छ। "म प्रभुको दिनमा आत्मामा थिएँ।" (प्रकाश १:१०) यहाँ हामी यूहन्नाले उहाँ "आत्मामा" विशेष दिन, "प्रभुको दिन" मा बताउनु भएको छ। यस दिनलाई "परमप्रभुको दिन" भनेर तोकन धेरै कारणहरू छन्। पहिलो, प्रभु "हप्ताको पहिलो दिन" मा मृत्युबाट बौरी उठनुभयो। (मत्ती २८:१; मर्कुस १६:२; लूका २४:१ र यूहन्ना २०:१९) यहाँ सुसमाचारका लेखकहरू चारै जनाले हामीलाई येशू हप्ताको पहिलो दिनमा मृत्युबाट बौरी उठनु भएको बताउँछन्। यो हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको दिनको रूपमा तोकनुको एउटा कारण हो। उहाँको पुनरुत्थान पछि, उहाँ लगभग चालीस दिनसम्म पृथ्वीमा रहनुभयो। (प्रेरित १:३) यी चालीस दिनहरूमा तिनले धेरै पटक देखा परे; हामीसँग येशूले उहाँको पुनरुत्थान पछि र उहाँको स्वर्गरोहण अघि देखाउनुभएको लगभग तेह्रवटा उपस्थितिको रेकर्ड छ। प्रत्येक उपस्थिति जहाँ समय उल्लेख गरिएको छ यो हप्ताको पहिलो दिन थियो। त्यहाँ केहि उपस्थितिहरू छन् जहाँ समय उल्लेख गरिएको छैन, तर जब समय उल्लेख गरिएको छ, यो हप्ताको पहिलो दिनको रूपमा तोकिएको छ। उहाँले पितालाई आफ्नो स्वर्गरोहण गर्नुभयो र त्यसपछि पवित्र आत्मा पठाउनुभयो, प्रतिज्ञा अनुसार, पेन्टेकोस्टमा प्रेरितहरूलाई, जुन हप्ताको पहिलो दिन थियो। (लेवी २३:११, १५-२१।) मण्डली पेन्टेकोस्टमा संगठित गरिएको थियो, र यसको पूर्णतामा पहिलो सुसमाचारको उपदेश पत्रसले यस पेन्टेकोस्टमा प्रचार गरेका थिए। तसर्थ, पेन्टेकोस्ट हप्ताको पहिलो दिन भएकोले, हप्ताको पहिलो दिन प्रभुको मण्डलीको जन्म दिन हुन्छ। प्रारम्भिक चेलाहरू हप्ताको पहिलो दिन प्रभु खानको लागि भेला भए। s भोज। "अनि हप्ताको पहिलो दिन, जब हामी रोटी भाँच्न भेला भएका थियौं, पावलले उनीहरूसँग कुराकानी गरे, भोलि जाने इरादा राखे; र आफ्नो भाषण मध्यरातसम्म लम्ब्याए।" (प्रेरित २०:७) यसबाहेक, प्रारम्भिक चेलाहरूलाई हप्ताको पहिलो दिनमा विशेष योगदान दिन आज्ञा दिइएको थियो। "अब सन्तहरूका लागि सङ्कलनको बारेमा, जसरी मैले गलातियाका मण्डलीहरूलाई आदेश दिएँ, त्यसरी नै तिमीहरूले पनि गर। हप्ताको पहिलो दिनमा तिमीहरू प्रत्येकले उहाँको छेउमा भण्डार राख्नु, जसरी उसको उन्नति हुन्छ, ताकि सङ्कलन नहोस्। म आउने बित्तिकै बनाइन्छ।" (१ कोरिन्थी १६:१-२।) यहाँ पावलले कोरिन्थको मण्डलीलाई गलातियाका मण्डलीहरूलाई आज्ञा दिएअनुसार गर्न निर्देशन दिन्छन्; तिनीहरूले हप्ताको पहिलो दिनमा यो योगदान दिनु पर्ने थियो। पावल आइपुग्दा चन्दा सङ्कलन गर्न ढिलाइ नहोस् भनेर यो गर्नुपर्थ्यो। यसले देखाउँछ कि प्रारम्भिक मसीहीहरू हप्ताको पहिलो दिनमा भेला भएका थिए। "र हामी एकअर्कालाई प्रेम र असल कामहरूमा उत्तेजित गर्न विचार गरौं; कसै-कसैको चलन जस्तै, हाम्रो आफ्नै भेला हुन नछोडौं, तर एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनुहोस्; र अझ धेरै, दिन नजिकै आउँदै गरेको देख्नुहुन्छ।" (हिब्रू १०:२४-२५।) हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको दिन भन्नका लागि तोकिएका केही कारणहरू यी हुन्।

भजन २:७ मा हामीसँग निम्न छ: "तिमी मेरो छोरो हो; आज मैले तिमीलाई जन्माएको छु।" यहाँ उल्लेख गरिए अनुसार "यस दिन" लाई ध्यानपूर्वक ध्यान दिनुहोस्। प्रेरित १३:३२-३३ मा हामीले यो ख्रीष्टको पुनरुत्थानमा पूरा भएको कुरा सिक्छौं। "अनि हामी तपाईंलाई बुबाहरूसामु गरिएको प्रतिज्ञाको शुभ समाचार ल्याउँछौं, कि परमेश्वरले हाम्रा छोराछोरीहरूलाई त्यो पूरा गर्नुभयो, जसमा उहाँले

येशूलाई उठाउनुभयो; दोस्रो भजनमा पनि लेखिएको छ, तिमी मेरो छोरा हो, आज मैले तिमीलाई जन्माएँ।" तसर्थ, हप्ताको पहिलो दिनमा उहाँको मृत्युबाट पुनरुत्थानद्वारा येशूलाई परमेश्वरको जन्मेको पुत्रको रूपमा स्वीकार गरियो। योएलको भविष्यवाणी (योएल 2:28; प्रेरित 2:1-4, 16, 17) पेन्टेकोस्टमा पूरा भयो जुन हप्ताको पहिलो दिन हो। त्यस दिन ख्रीष्टलाई आफ्नो सिंहासनमा राजाको राज्याभिषेक गरिएको थियो। (जकरिया ६:१३; प्रेरित २:२९-३६।) त्यस दिन यरूशलेमबाट परमप्रभुको वचन निस्किएपछि नयाँ व्यवस्था लागू भयो। (यशैया 2:3; लूका 24:47, 49 र प्रेरित 21) यी सबै घटनाहरूले देखाउँछ कि परमेश्वरले हप्ताको पहिलो दिनलाई धेरै ठूला कामहरू पूरा गर्ने दिनको रूपमा सम्मान गर्नुभयो। हप्ताको पहिलो दिनलाई "प्रभुको दिन" भनिएकोमा कोही पनि छक्क पर्नु पर्दैन। पत्रुसले भनेका थिए "धन्य होस् हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर र पिता, जसले उहाँको महान् कृपाले हामीलाई मृत्युबाट येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा जीवित आशाको लागि पुनः जन्म दिनुभयो।" (१ पत्रुस १:३1) यसको अर्थ के हो? यसको सरल अर्थ हो कि येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा प्रेरितहरू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा जीवित आशाको लागि पुनः जन्मिएका थिए। अर्थात्, उहाँको पुनरुत्थानले तिनीहरूको पुनर्जन्मको कार्य पूरा गर्‍यो। तिनीहरू ख्रीष्टको क्रूसमा टाँगिएपछि तिनीहरूको पहिलेको आह्वानमा फर्केका थिए, तर अब तिनीहरूको क्रूसमा टाँगिएका प्रभु अब मानिसको बौरी उठ्ने उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ भन्ने आशामा पुनर्जीवित भएका छन्। प्रेरितहरूको प्रारम्भिक प्रचारमा पुनरुत्थानको महत्त्वपूर्ण स्थानलाई याद गर्न रोचक छ; वास्तवमा, पत्रुसले येशूको पुनरुत्थानको उल्लेख नगरी उहाँको क्रूसमा टाँगिएको उल्लेख गर्दैनन्। ध्यान यहाँ भजन ११८:२२-२४ मा भनिएको छ। "निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरेको ढुङ्गा कुनाको टाउको बनेको छ। यो यहीवाको काम हो; यो हाम्रो नजरमा अचम्मको छ। यो त्यो दिन हो जुन यहीवाले बनाउनुभएको छ; हामी त्यसमा रमाउने र आनन्दित हुनेछौं।" कुन दिन? यो पुनरुत्थानको दिन हो, मानव छुटकाराको योजनामा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण दिन। कुनै ईश्वरीय अधिकार बिना उहाँको जन्मदिन मनाउनेहरू छन्। परमेश्वरले हप्ताको पहिलो दिन तोक्नु भएको छ, हाम्रो प्रभुको पुनरुत्थानको दिन, नयाँ करार अन्तर्गत उहाँका मानिसहरूको लागि पूजाको विशेष दिनको रूपमा। त्यसकारण, हामीसँग हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको दिन भन्नुको धेरै कारणहरू छन्।

एडभेन्टिस्टहरूले के सिकाउँछन्

एडभेन्टिस्टहरू पहिलो हप्ताको पहिलो दिन भेटे। जोसेफ बेट्सले सेभेन्थ-डे ब्याप्टिस्ट चर्चका सदस्य भएका केही आफन्तहरूलाई भेटे। शबाथको दिनमा भेट्नको लागि उहाँले तिनीहरूबाट केही तर्कहरू सिके। उनले यी तर्कहरू फिर्ता ल्याए र तिनीहरूलाई एडभेन्ट चर्चमा परिचय गराए। श्रीमती ह्याइटले जोसेफ बेट्सले प्रस्तुत गरेका तर्कहरूको जवाफ दिन नसकेसम्म सब्बथको दिनमा भेट्न बिरोध गरिन्। त्यसपछि तिनले एउटा दर्शन देखेकी थिइन् जसमा उनले शबाथको दिनलाई कायम राखिएको र आज इसाईहरूलाई बाध्य पारेको देखे। सेभेन्थ-डे एडभेन्ट चर्च त्यसपछि 1845 मा स्थापना भएको थियो। यदि हप्ताको पहिलो दिन राख्नु "जानवरको चिन्ह" हो भने, एडभेन्ट चर्चमा जनावरको चिन्ह थियो; श्रीमती एलेन जी ह्याइटसँग जनावरको चिन्ह थियो। हामीसँग श्रीमती ह्याइटको दर्शनको "लाइफ स्केच अफ एलेन जी ह्याइट" मा रेकर्ड छ। "एल्डर बेट्स हप्ताको सातौं दिन शनिबार आराम गर्दै थिए, र उनले यसलाई साँचो सब्बथको रूपमा हाम्रो ध्यानमा आग्रह गरे। मैले यसको महत्त्व महसुस गरेन, र सोचे कि उसले चौथो आज्ञामा अन्य नौ आज्ञाहरूमा बढी ध्यान दियो। तर प्रभुले मलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानको दृश्य दिनुभयो। स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र मलाई दयाको आसनले ढाकिएको परमेश्वरको सन्दूक देखाइयो। दुई स्वर्गदूतहरू जहाजको दुवै छेउमा उभिएर आफ्ना पखेटाहरू दयाको आसनमाथि फैलाएर तिनीहरूको अनुहार त्यतातिर फर्के। यो, मेरो साथको स्वर्गदूतले मलाई सूचित गर्यो, परमेश्वरको औंलाले लेखिएको परमेश्वरको व्यवस्थालाई आदरपूर्वक हेर्दै सबै स्वर्गीय मेजबानको प्रतिनिधित्व गर्दछ। येशूले सन्दूकको आवरण उठाउनुभयो, र 1 ढुङ्गाका टेबुलहरू हेर्नुभयो जसमा दस आज्ञाहरू लेखिएका थिए। म छक्क परें किनकि मैले दस उपदेशहरूको केन्द्रमा चौथो आज्ञालाई प्रकाशको नरम हलोलो घेरेको देखें। स्वर्गदूतले भने, 'दश मध्ये एक मात्र हो जसले स्वर्ग र पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै चीजहरू सृष्टि गर्ने जीवित परमेश्वरलाई परिभाषित गर्दछ।' (पृष्ठ ९५ र ९६।) अब दर्शनमा प्रकट भएको यस्तो मूर्खता। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूका लागि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको सब्बथ डेमा पूजा गर्ने अधिकार श्रीमती ह्याइट बनिन्। उनले ढुङ्गाको दुईवटा टेबुलहरू देखे जसमा दस आज्ञाहरू लेखिएको थियो, उनी दाबी गर्छिन्, र त्यसपछि उनले चौथो आज्ञाको वरिपरि एउटा हेलो देखे जसमा समावेश छ। सब्बथ डे, जसले यो आज्ञालाई अरू सबै भन्दा माथि राख्यो। उनले चौथो आज्ञालाई राखिन् जुन यहूदी मानिसहरूलाई दिइएको आज्ञा भन्दा माथि राखिन् कि म भन्दा पहिले तिमीलाई अरू कुनै परमेश्वर छैन। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूका लागि सब्बथ डे एक मात्र चीज हो जसले एडभेन्टिस्टलाई अन्य सबै सम्प्रदायहरूबाट अलग गर्छ। त्यहाँ छ प्रकारका एडभेन्टिस्टहरू छन्, र श्रीमती ह्याइटद्वारा स्थापित सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टमा साहस गर्ने प्रतिनिधिको अभाव छ। परमेश्वरको अगमवक्ताको रूपमा उनको रक्षा गर्नुहोस्; तिनीहरू दाबी गर्छन् कि उनी ईश्वरबाट प्रेरित थिइन्, र उनी दाबी गर्छन् कि उनी ईश्वरबाट प्रेरित थिए, तर तिनीहरूको कारण एक रक्षकको लागि रोइरहेको छ र तिनीहरू मध्ये कोही पनि उनको रक्षा गर्न इच्छुक छैनन्। किन? किनभने तिनीहरूले उनको रक्षा गर्न सक्दैनन्। र उनी दाबी गर्छिन् कि उनी भगवानबाट प्रेरित थिइन्, तर तिनीहरूको कारण एक डिफेन्डरको लागि रोइरहेको छ र तिनीहरू मध्ये कोही पनि उनको बचावमा आउन इच्छुक छैनन्। किन? किनभने तिनीहरूले उनको रक्षा गर्न सक्दैनन्। र उनी दाबी गर्छिन् कि उनी भगवानबाट प्रेरित थिइन्, तर तिनीहरूको कारण एक डिफेन्डरको लागि रोइरहेको छ र तिनीहरू मध्ये कोही पनि उनको बचावमा आउन इच्छुक छैनन्। किन? किनभने तिनीहरूले उनको रक्षा गर्न सक्दैनन्।

के रोमका पोपले सब्बाथ परिवर्तन गरे?

रोमका पोपले सब्बाथको दिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरेको दाबी पहिलो पटक श्रीमती एलेन जी हाइटले गरेका थिए। श्रीमती हाइट भन्छिन्, "संदूकमा मन्त्राको सुनको भाँडो, हारूनको डण्डी, र पुस्तक जस्तै जोडिएका ढुङ्गाका टेबुलहरू थिए। येशूले तिनीहरूलाई खोल्नुभयो, र मैले औलाले तिनीहरूमा दस आज्ञा लेखिएको देखें। एउटा टेबलमा चारजना र अर्कोमा छवटा थिए। पहिलो टेबुलमा भएका चारवटा अरू छवटा भन्दा बढी चम्किलो थिए तर चौथो, शबाथको आज्ञा ती सबैभन्दा माथि चम्कियो; किनकि शबाथमा राख्नको लागि छुट्टै राखिएको थियो। परमेश्वरको पवित्र नामको सम्मान। पवित्र शबाथ महिमापूर्ण देखिन्थ्यो- यसको चारैतिर महिमाको हलो थियो। मैले देखें कि शबाथको आज्ञा कुसमा कीलाले टाँगिएको थिएन। यदि यो थियो भने, अन्य नौ आज्ञाहरू थिए; र हामी स्वतन्त्र छौं। ती सबैलाई तोड्नुहोस् र चौथो तोड्नुहोस्। मैले देखेको छु कि परमेश्वरले शबाथलाई परिवर्तन गर्नुभएन, किनकि उहाँ कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न। तर पोपले यसलाई सातौं दिनबाट हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरेका थिए। किनकि उसले समय र नियमहरू परिवर्तन गर्ने थियो।" ("Ellen G. White को प्रारम्भिक लेखन," पृष्ठ 33।) फेरि त्यही पुस्तकको पृष्ठ 65 मा श्रीमती हाइट भन्छिन्, "पोपले सातौंबाट विश्रामको दिन परिवर्तन गरेका छन्। पहिलो दिन सम्म।" बिभिन्न दर्शनहरूमा श्रीमती हाइटले दावी गरे कि पोपले सब्बाथको दिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरे। हामी उनको आरोप जाँचौं र यसमा कति सत्यता छ भनेर हेरौं। याद गर्नुहोस् कि प्रभुले उनलाई देखाउनुभयो। पोपले सब्बाथलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरेको दर्शन। पोपले सब्बाथलाई सातौं दिनबाट हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरेको दर्शनमा सेतोले नयाँ नियमद्वारा परिवर्तन भएको प्रमाणित गर्न सक्छन् भने? किन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले नयाँ नियमद्वारा सब्बाथ डेलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरिएको छ भनेर प्रमाणित गर्ने प्रयास गर्दैनन्? सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले स्वीकार गर्छन् कि क्याथोलिक चर्च चौथो शताब्दीसम्म स्थापना भएको थिएन। तिनीहरूले स्वीकार गर्छन् कि क्याथोलिक चर्च लगभग AD 304 सम्म पूर्ण रूपमा विकसित भएको थिएन। एडभेन्टिस्टहरूले सब्बाथलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरिएको दाबी गर्नु अघि ईसाईहरू हप्ताको पहिलो दिनमा भेला भएका थिए। क्रिस्चियनहरू हप्ताको पहिलो दिन यति लामो समयसम्म भेला हुनुको कारण तिनीहरूले कसरी दिन सक्छन्? तिनीहरू अहिले पनि दाबी गर्छन् कि उनीहरूले केही प्रमाण दिन सक्छन् कि क्याथोलिक पोपले परिवर्तन गरे। तिनीहरूले हामीलाई बताउन सक्दैनन् कि कुन पोपले परिवर्तन गर्नुभयो; उनीहरूलाई थाहा छ कि पोपले परिवर्तन गरेको तथ्यलाई रेकर्ड गर्ने कुनै पवित्र वा अपवित्र इतिहास छैन। यदि क्याथोलिकहरूले यस्तो दाबी गर्नुपर्दछ भने पनि दावी कसरी प्रमाणित हुन सक्छ? त्यहाँ कुनै प्रमाण छैन कि पोपले त्यस्तो कुनै परिवर्तन गरे, र जब सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले आरोप लगाउँछन् तिनीहरूले कुनै प्रमाण बिना नै त्यसो गर्छन्। तिनीहरू पोपले परिवर्तन गरेकी श्रीमती हाइटको दर्शनलाई मात्र औल्याउन सक्छन्। कन्स्टेन्टाइन रोमका सम्राट थिए, तर उनी पोप थिएनन्; उनी ईस्वी 306-337 सम्म सम्राट थिए। उसले हप्ताको पहिलो दिन आचरणलाई नियमन गर्ने कानूनहरू पारित गरेको थियो, तर रोमन इतिहासमा त्यहाँ कुनै कानून वा आदेश छैन जहाँ उनले शबाथको दिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरे। हप्ताको पहिलो दिन नागरिकको आचरणलाई नियमन गर्ने कानून बनाउनु एउटा कुरा हो, र अर्को कुरा हप्ताको पहिलो दिन पूजाको दिनको रूपमा नियुक्त गर्न। फेरि, तिनीहरूले दावी गर्छन् कि लाओडिसियाको परिषद्, जसले AD 363 मा भेटेको थियो, हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको दिनको रूपमा पुष्टि गर्‍यो। यो याद गर्नुपर्दछ कि हप्ताको पहिलो दिन पहिले नै हाम्रो प्रभुको चर्चको प्रारम्भिक दिनदेखि सबै ईसाईहरूले त्यस समयसम्म मनाइसकेको थियो।

वक्तालाई थाहा थियो कि यस मन्त्रबाट यो प्रचार गरिएको थियो कि क्याथोलिक चर्चका पोपले सब्बाथको दिनलाई सातौंबाट हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरे। तसर्थ, उनले यस विषयमा क्याथोलिक चर्चको शिक्षा दिनको लागि नेसभिल, टेनेसीको क्याथोलिक चर्चको सर्वोच्च अधिकारीलाई आग्रह गरे। उनले यो प्रश्न सोधे: "के क्याथोलिकहरूले रोमका पोपले सातौं दिनको शबाथलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरे भनेर सिकाउँछन्?" जवाफ एक जोडदार "होइन" संग आयो! "उनीहरूले यस्तो दाबी गर्दैनन्; तिनीहरूले यस्तो दाबी कहिल्यै गरेका छैनन्।" त्यसपछि पुजारीलाई सोधियो: "के तपाईं त्यो कथन लिखित रूपमा राख्नुहुनेछ?" त्यसपछि उनले निम्न पत्र लेखे, डिसेम्बर 14, 1944 मा।

"डाक्टर एच लियो बोल्स

प्रिय महोदय:

"तपाईंको प्रश्नको जवाफमा, कसले शबाथलाई आइतबारमा परिवर्तन गर्यो? म भन्न चाहन्छु कि, सबैभन्दा राम्रो प्रमाण अनुसार, यो ख्रीष्टको पुनरुत्थानको सम्झना गर्न प्रेरितहरू स्वयं थिए। पहिलो दिनमा एकसाथ भेट्ने अभ्यास। प्रभु भोज मनाउने हप्ताको र प्रभुको दिनको रूपमा त्यो दिनलाई सेन्ट पॉल, प्रेरित २०:७ र १ कोरिन्थी १६:२, र सेन्ट जोन, प्रकासित १:१० द्वारा संकेत गरिएको छ।

"Didache or the Teaching of the Twelve Apostles" मा, AD 100 बाट डेटिड (यो त्यहाँ मात्र केहि, हुनसक्छ, जोनको मृत्यु पछि केही वर्ष पछि), यो आज्ञा दिइएको छ: 'प्रभुको दिनमा एक साथ आउनुहोस्। र रोटी भाँच्नुहोस् र धन्यवाद दिनुहोस्, आफ्ना पापहरू स्वीकार गरेपछि, ताकि तपाईंको बलिदान शुद्ध होस्। (अध्याय 14।)

"सेन्ट इग्न्याटियस, शहीद (वर्ष 107), क्रिस्चियनहरूलाई 'अब अब सब्बथ नराख्ने, तर प्रभुको दिनको पालनामा बाँचिरहेका छन् जसमा हाम्रो जीवन फेरि उठ्यो।" (Ad Magnes IXI) बर्नाबासको लागि आफ्नो पत्र, अध्याय XV मा, उनले यसो भने: "यसैकारण हामी पनि आठौं दिन (अर्थात्, हप्ताको पहिलो) खुशीसाथ मनाउँछौं, जुन दिन येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नुभयो। "

"सेन्ट जस्टिन (वर्ष १६५) पहिलो क्रिस्चियन लेखक हुन् जसले यस दिनलाई आइतवार भन्ने प्रसिद्ध खण्डमा वर्णन गरेका छन् जसमा उनले प्रारम्भिक ईसाईहरूले त्यस दिन भगवानलाई अर्पण गरेको उपासनाको विस्तृत वर्णन गरेका छन् - अर्थात् शरीरको बलिदान र ख्रीष्टको रगतको साथमा प्रार्थना, प्रचार, र पुरानो र नयाँ नियमको पढाइ। (अपोल। 65।)

"यसैले, यो हामीसँग भएको सबैभन्दा पुरानो र प्रामाणिक प्रमाणहरूबाट स्पष्ट छ कि आइतवारको प्रभु भोज मनाउने प्रथा प्रेरितहरूबाट सुरु भएको थियो, र, त्यसैले, यो ख्रीष्टको इच्छा अनुसार थियो जसले उनीहरूलाई शक्ति दिनुभयो। समय र धार्मिक पालनको तरिकाको यस्तो आकस्मिक परिवर्तन। तिनीहरू, निस्सन्देह, सबै मानिसहरूलाई एक निश्चित समय ईश्वरको आराधनामा समर्पित गर्न बाध्य पार्ने प्राकृतिक नियमलाई परिवर्तन गर्ने अधिकार थिएन, जुन तेस्रो आज्ञाद्वारा आज्ञा गरिएको अनिवार्य कर्तव्य हो, तर। यसको पालनाको समय र विवरणहरू परिवर्तनको अधीनमा थिए। पक्कै पनि यो अभ्यास प्रेरितहरूबाट सुरु भएको थिएन र यदि हाम्रा प्रभुले यो इच्छा नगरेको भए क्रिस्चियन संसारमा विश्वव्यापी बन्ने थिएन।), प्रेषितहरूको अठार सय वर्ष पछि सुरु भएको, आइतवारको पक्षमा विश्वव्यापी अभ्यास र पुरातन परम्पराहरूको तुलनामा सातौं दिनमा पूजा गर्ने छनौट नगण्य छ।" मलाई आशा छ यो तपाईंको प्रश्नको सन्तोषजनक उत्तर हो।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली तपाईंको,

"RT. Rev. MSGR. AA SIFNER, VG"

रोमका पोपले सब्बथलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरेको दाबी गर्दै नभनी क्याथोलिकहरूका लागि उचित छ। पोपले सब्बथ परिवर्तन गरेको आरोप लगाउने सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूबाट भएको कुनै पनि साहित्य झूटो हो। यदि तपाईंहरूमध्ये कसैसँग यस्तो साहित्य छ भने, तपाईंले त्यसमा लेख्न सक्नुहुन्छ, "यो सत्य होइन।"

प्रभुको भोज

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रभुको भोज खाने आज्ञा दिनुभयो। (मत्ती 26:26; लूका 22:19; 1 कोरिन्थी 11:24-25।) प्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई भेला हुन आज्ञा दिनुभयो। "तिमीहरू एकसाथ भेला हुन नछोड्नुहोस्, जसरी कसैको तरिका हो।" (हिब्रू 10:25।) यस पदको अर्को भागको अर्थ के हुन सक्छ भन्ने कुरामा ध्यान नदिनुहोस्, हामीसँग सरल र स्पष्ट शिक्षा छ कि क्रिस्चियनहरूले आफूलाई एकसाथ भेला गर्न छोड्नु हुँदैनथ्यो। उनीहरूलाई प्रभुको भोज खाने आज्ञा पनि दिइएको छ; तिनीहरू सँगै बेलुकाको खाना खानेको लागि भेला हुनुपर्छ। तिनीहरू भेला हुँदा तिनीहरूले रातको खाना खाए। (1 कोरिन्थी 11:20-33।) पावल यहाँ भन्छन्: "यसकारण जब तिमीहरू आफैँ एकसाथ भेला हुन्छौ, प्रभुको भोज खान सम्भव छैन।" त्यसकारण, तिनीहरूले भेला भएर रातको खाना खाए। अब तिनीहरूलाई यो खाने आज्ञा दिइएको छ, र तिनीहरूलाई भेला हुन आज्ञा दिइएको छ। र तिनीहरू भेला हुँदा तिनीहरूले रातको खाना खाएको हामीले पाउँछौं। तिनीहरूले किन खाइरहेका छन्? प्रभुको मृत्यु र उहाँ नआउञ्जेल दुःखको सम्झनामा। त्यसकारण, यहाँ उहाँको पुनरुत्थान निहित छ; यदि उहाँ जीवित नभएको भए, यदि उहाँ मरेकाहरूबाट बौरी उठ्नुभएन भने उहाँ दोस्रो पटक आउन सक्नुहुने थिएन। तसर्थ, प्रभुको भोज यसको अर्थद्वारा हप्ताको पहिलो दिन प्रभुको मृत्यु र दोस्रो आगमनको सम्झना संस्थाको रूपमा खाइन्छ। यो पर्याप्त स्पष्ट छ। यद्यपि, क्रिस्चियनहरू प्रभुको भोज खाने उद्देश्यका लागि भेला भए। (१ कोरिन्थी ११:३३।) तर तिनीहरू हप्ताको पहिलो दिनमा रोटी भाँच्न वा प्रभुको भोज खान भेला भए। हप्ताको पहिलो दिनमा प्रभुको पुनरुत्थान, हप्ताको पहिलो दिनमा पवित्र आत्माको अवतरण र प्रभुको खानेकुरा। पहिलो दिनको भोज - सबैले यो प्रभुको दिन हो भनेर जोड दिन्छ। हामीले सिकेका छौं कि पवित्र आत्मा हप्ताको पहिलो दिनमा आउनुभयो, कि मण्डली व्यवस्थित गरिएको थियो वा हप्ताको पहिलो दिनमा यसको सञ्चालन सुरु भयो, कि ईसाईहरूले हप्ताको पहिलो दिन प्रभुको भोज खान भेला भए, र कि यूहन्ना प्रभुको दिनमा आत्मामा थिए, ती सबैले हामीलाई हप्ताको पहिलो दिन प्रभुको दिन हो भनेर सिकाउँछ।

परमेश्वरका जनहरू आज हप्ताको पहिलो दिन प्रभुको भोज खान भेला हुन्छन्। व्यवस्थाको शबाथ पूर्णतया फरक दिन थियो र पूर्णतया फरक उद्देश्यको लागि राखिएको थियो। प्रभुको दिनमा क्रिस्चियनहरू भेट्ने र सब्बथको दिन आराम गर्ने यहूदीहरूको उद्देश्यमा दिन र रात, ख्रीष्ट र शैतान बीचको उति भिन्नता छ। प्रभुको दिनले यहूदी शबाथको स्थान लिँदैन। पुरानो करार पूरा हुँदा शबाथलाई बाटोबाट हटाइयो। नयाँ दिन, हप्ताको पहिलो दिन, नयाँ करार अन्तर्गत ईसाईहरूको लागि दिइएको थियो। हप्ताको पहिलो दिनमा प्रभुको भोज खानु नै एक मात्र चीज हो जसले हप्ताको पहिलो दिनलाई अरू कुनै दिनभन्दा फरक पार्छ। हामीले हप्ताको पहिलो दिनमा परमेश्वरको प्रशंसा गाउन सक्छौं, तर हामी कुनै पनि दिन र हरेक दिन उहाँको प्रशंसा गाउन सक्छौं। हामी हप्ताको पहिलो दिन बाइबल पढ्छौं, तर हामीले हरेक दिन बाइबल पढ्न सक्छौं र गर्नुपर्छ। हामी हप्ताको पहिलो दिन प्रार्थना गर्छौं, तर हामी प्रार्थना गर्न सक्छौं र हरेक दिन प्रार्थना गर्नुपर्छ। हामीले हप्ताको पहिलो दिनमा हाम्रा साधनहरू दिन सक्छौं, तर हामीसँग अवसर र आवश्यकता अनुसार दिन सक्छौं। तसर्थ, हप्ताको पहिलो दिनमा प्रभुको भोज खानु नै यो दिनलाई अरू कुनै दिनभन्दा फरक पार्ने कुरा हो। यस दिन र यो दिन मात्र

हामीले प्रभुको भोज खान सक्छौं। s हप्ताको पहिलो दिनको खानाले मात्र यो दिनलाई अरू कुनै दिनभन्दा फरक पाछ। यस दिन र यो दिन मात्र हामीले प्रभुको भोज खान सक्छौं। s हप्ताको पहिलो दिनको खानाले मात्र यो दिनलाई अरू कुनै दिनभन्दा फरक पाछ। यस दिन र यो दिन मात्र हामीले प्रभुको भोज खान सक्छौं।

हप्ताको पहिलो दिनको सन्दर्भमा त्यहाँ एउटा कुरा मात्र छ। उहाँका मानिसहरू हप्ताको पहिलो दिनमा भेट्न सक्नु भनेर परमेश्वरले यसलाई व्यवस्थित गर्नुभएको छ। मानिसले पात्रो परिवर्तन गर्न सक्छ; उसले हप्तामा छ दिन मात्रै क्यालेन्डर बनाउन सक्छ; रूसले यो गर्यो र छ दिनको हप्ताको तालिकामा एक चौथाई शताब्दीसम्म बाँच्यो। अन्य राष्ट्रहरूले पनि त्यस्तै गरेका छन्। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले हप्ताको सातौं दिनमा कसरी पूजा गर्ने जब हप्तामा छ दिन मात्र हुन्छ? मानिसले हप्तामा दिनहरूको क्यालेन्डर बनाउन सक्दैन तर त्यहाँ "हप्ताको पहिलो दिन" हुनेछ भनेर परमेश्वरले यसलाई निश्चित गर्नुभएको छ। तसर्थ, उसले यसलाई तय गरेको छ कि आफ्ना जनता - यो फरक पर्दैन कि कति परिवर्तन हुन सक्छ - हप्ताको पहिलो दिन भेट्न सक्छ। यदि मानिसले हप्तामा पाँच दिन मात्रै तालिका बनाउनुपर्छ भने, क्रिश्चियनहरू हप्ताको पहिलो दिन पूजाको लागि भेला हुनेछन्। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू पूजाको लागि भेट्न सकेनन्, किनकि हप्तामा सात दिन हुँदैन। यसले हप्ताको पहिलो दिन, प्रभुको दिन, पूजाको लागि विशेष दिनको रूपमा व्यवस्थामा परमेश्वरको बुद्धि देखाउँछ। (H. Leo Boles द्वारा वितरित भाषण, डिसेम्बर 21, 1944, युद्ध स्मारक भवन, Nashville, Tennessee मा)